

Numeri

¹ In de woestijn van de Sinai sprak Jahweh tot Moses in de openbaringstent op de eerste dag van de tweede maand in het tweede jaar na hun uittocht uit Egypte:

² Neemt het getal op van de hele gemeenschap der Israëlieten, naar hun geslachten en families, door alle mannelijke personen hoofd voor hoofd te tellen.

³ Alle strijdbare mannen in Israël van twintig jaar af moet gij monstereu volgens hun legerkorpseu; gij en Aäron

⁴ moeten het doen, en uit iedere stam moet één man, een familiehoofd, u helpen.

⁵ Hier volgen de namen van de mannen, die u ter zijde moeten staan: Voor Ruben Elisoer, de zoon van Sjedoeer;

⁶ voor Simeon Sjeloemiël, de zoon van Soerisjaddai;

⁷ voor Juda Naässon, de zoon van Amminadab;

⁸ voor Issakar Netanel, de zoon van Soear;

⁹ voor Zabulon Eliab, de zoon van Chelon.

¹⁰ Voor de zonen van Josef, voor Efraim Elisjama, de zoon van Ammihoed; voor Manasse Gamliël, de zoon van Pedasoeer.

¹¹ Voor Benjamin Abidan, de zoon van Gidoni;

¹² voor Dan Achiézer, de zoon van Ammisjaddai;

¹³ voor Aser Pagiël, de zoon van Okran;

¹⁴ voor Gad Eljasaf, de zoon van Deoeël;

¹⁵ voor Neftali Achira, de zoon van Enan.

¹⁶ Deze moeten uit de gemeenschap worden opgeroepen, als de vorsten van de stammen hunder vaderen en stamhoofden van Israël.

¹⁷ Moses en Aäron ontboden dus deze mannen, wier namen zijn opgegeven,

¹⁸ en riepen op de eerste van de tweede maand de hele gemeenschap bijeen. Zij werden naar hun geslachten en families opgetekend na hoofdelijke telling der personen, die twintig jaar oud waren en meer.

¹⁹ Zo monsterde Moses hen in de woestijn van de Sinai, zoals Jahweh het hem bevolen had.

²⁰ De zonen, die van Ruben afstamden, Israëls eerstgeborene, werden naar hun geslachten en families, hoofd voor hoofd, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

²¹ uit de stam van Ruben bedroeg in het geheel zes en veertig duizend vijfhonderd man.

²² De zonen, die van Simeon afstamden, werden naar hun geslachten en families, hoofd voor hoofd, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

²³ uit de stam van Simeon bedroeg in het geheel negen en vijftig duizend driehonderd man.

²⁴ De zonen, die van Gad afstamden, werden naar hun geslachten en families, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

²⁵ uit de stam van Gad bedroeg in het geheel vijf en veertig duizend zes honderd vijftig man.

²⁶ De zonen, die van Juda afstamden, werden naar hun geslachten en families, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

²⁷ uit de stam van Juda bedroeg in het geheel

vier en zeventig duizend zeshonderd man.

²⁸ De zonen, die van Issakar afstamden, werden naar hun geslachten en families, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

²⁹ uit de stam van Issakar bedroeg in het geheel vier en vijftig duizend vierhonderd man.

³⁰ De zonen, die van Zabulon afstamden, werden naar hun geslachten en families, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

³¹ uit de stam van Zabulon bedroeg in het geheel zeven en vijftig duizend vierhonderd man.

³² De zonen van Josef, de zonen, die van Efraïm afstamden, werden naar hun geslachten en families, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

³³ uit de stam van Efraïm bedroeg in het geheel veertig duizend vijfhonderd man.

³⁴ De zonen, die van Manasse afstamden, werden naar hun geslachten en families, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

³⁵ uit de stam van Manasse bedroeg in het geheel twee en dertig duizend tweehonderd man.

³⁶ De zonen, die van Benjamin afstamden, werden naar hun geslachten en families, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

³⁷ uit de stam van Benjamin bedroeg in het geheel vijf en dertig duizend vierhonderd man.

³⁸ De zonen, die van Dan afstamden, werden naar hun geslachten en families, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

³⁹ uit de stam van Dan bedroeg in het geheel twee en zestig duizend zevenhonderd man.

⁴⁰ De zonen, die van Aser afstamden, werden naar hun geslachten en families, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

⁴¹ uit de stam van Aser bedroeg in het geheel een en veertig duizend vijfhonderd man.

⁴² De zonen, die van Neftali afstamden, werden naar hun geslachten en families, met name geteld; het getal strijdbare mannen van twintig jaar af

⁴³ uit de stam van Neftali bedroeg in het geheel drie en vijftig duizend vierhonderd man.

⁴⁴ Dit waren de mannen, die Moses en Aäron hadden gemonsterd tezamen met de twaalf vorsten van Israël, één uit elke stam, allen familiehoofden.

⁴⁵ Het totaal der gemonsterden van de Israëlieten naar hun families, alle strijdbare mannen in Israël van twintig jaar af,

⁴⁶ bedroeg zeshonderd drie duizend vijfhonderd vijftig man.

⁴⁷ Maar de stam der Levieten werd niet met hen op de lijst geplaatst.

⁴⁸ Want Jahweh had tot Moses gezegd:

⁴⁹ De stam van Levi moet ge niet monsteren en hun getal niet bij de andere Israëlieten opnemen.

⁵⁰ De Levieten moet ge belasten met de zorg voor de tabernakel van het Verbond, voor al zijn benodigdheden en alles, wat er toe behoort. Zij moeten de tabernakel dragen en bedienen met alles, wat er toe behoort, en zich dus rond de tabernakel legeren.

⁵¹ Wanneer de tabernakel op moet trekken,

moeten de Levieten hem afbreken, en wanneer de tabernakel stil houdt, moeten de Levieten hem oprichten; zo een onbevoegde nadert, moet hij worden gedood.

⁵² En terwijl de Israëlieten zich volgens hun legerafdelingen in hun kampement en onder hun eigen banier moeten legeren,

⁵³ moeten de Levieten zich rond de tabernakel van het Verbond legeren, om de gramschap van God niet te doen losbarsten tegen de gemeenschap van Israëls kinderen; de Levieten moeten dus de dienst van de tabernakel van het Verbond verrichten.

⁵⁴ De Israëlieten volbrachten alles nauwkeurig, wat Jahweh Moses bevolen had.

2

¹ Jahweh sprak tot Moses en Aäron:

² De Israëlieten moeten zich onder hun eigen banier en bij de veldtekens van hun familie scharen, en zich op enige afstand rond de openbaringstent legeren.

³ Zo werd aan de oostkant, waar de zon opkomt, de banier geplant van het leger van Juda, naar zijn afdelingen ingedeeld; de aanvoerder der Judeërs was Naässon, de zoon van Amminadab,

⁴ en zijn afdeling telde vier en zeventig duizend zeshonderd man.

⁵ Daarnaast legerde zich de stam van Issakar; de aanvoerder der Issakarieten was Netanel, de zoon van Soear,

⁶ en zijn afdeling telde vier en vijftig duizend vierhonderd man.

⁷ Bovendien de stam van Zabulon; de aanvoerder der Zabulonieten was Eliab, de zoon van Chelon,

⁸ en zijn afdeling telde zeven en vijftig duizend vierhonderd man.

⁹ Het hele aantal manschappen van het leger van Juda, ingedeeld naar hun afdelingen, bedroeg honderd zes en tachtig duizend vierhonderd man. Zij trokken het eerst op.

¹⁰ De banier van het leger van Ruben, naar zijn afdelingen ingedeeld, werd in het zuiden geplant; de aanvoerder der Rubenieten was Elisoer, de zoon van Sjedeoer,

¹¹ en zijn afdeling telde zes en veertig duizend vijfhonderd man.

¹² Daarnaast legerde zich de stam van Simeon; de aanvoerder der Simeonieten was Sjeloemiël, de zoon van Soerisjaddai,

¹³ en zijn afdeling telde negen en vijftig duizend drie honderd man.

¹⁴ Bovendien de stam van Gad; de aanvoerder der Gadieten was Eljasaf, de zoon van Deoeël;

¹⁵ en zijn afdeling telde vijf en veertig duizend zeshonderd vijftig man.

¹⁶ Het hele aantal manschappen van het leger van Ruben, ingedeeld naar hun afdelingen, bedroeg honderd een en vijftig duizend vierhonderd vijftig man. Zij trokken het tweede op.

¹⁷ Dan trok de openbaringstent op met het leger der Levieten, dat zich in het midden der andere legers bevond; zoals ze gelegerd waren, trokken ze op: ieder op zijn plaats en onder zijn eigen

banier.

¹⁸ De banier van het leger van Efraïm, naar zijn afdelingen ingedeeld, werd in het westen geplant; de aanvoerder der Efraïmieten was Elisjama, de zoon van Ammihoed,

¹⁹ en zijn afdeling telde veertig duizend vijfhonderd man.

²⁰ Daarnaast legerde zich de stam van Manasse; de aanvoerder der Manassieten was Gamliël, de zoon van Pedasoer,

²¹ en zijn afdeling telde twee en dertig duizend tweehonderd man.

²² Bovendien de stam van Benjamin; de aanvoerder der Benjamieten was Abidan, de zoon van Gidoni,

²³ en zijn afdeling telde vijf en dertig duizend vierhonderd man.

²⁴ Het hele aantal manschappen van het leger van Efraïm, ingedeeld naar hun afdelingen, bedroeg honderd acht duizend en honderd man. Zij trokken het derde op.

²⁵ De banier van het leger van Dan, naar zijn legerafdelingen ingedeeld, werd aan de noordzijde geplant; de aanvoerder der Daniëten was Achiézer, de zoon van Ammisjaddai,

²⁶ en zijn afdeling telde twee en zestig duizend zeven honderd man.

²⁷ Daarnaast legerde zich de stam van Aser; de aanvoerder der Aserieten was Pagiël, de zoon van Okran,

²⁸ en zijn afdeling telde een en veertig duizend vijfhonderd man.

²⁹ Bovendien de stam van Neftali; de aanvoerder der Neftalieten was Achira, de zoon van

Enan,

³⁰ en zijn afdeling telde drie en vijftig duizend vierhonderd man.

³¹ Het hele aantal manschappen van het leger van Dan bedroeg honderd zeven en vijftig duizend zeshonderd man. Zij trokken met hun banieren het laatste op.

³² Dit waren de gemonsterden van de Israëlieten naar hun families. Het volledig aantal manschappen van de legers, ingedeeld naar hun afdelingen, bedroeg zeshonderd drieduizend vijfhonderd vijftig man.

³³ Maar de Levieten werden niet met de andere Israëlieten op de lijst geplaatst, zoals Jahweh het Moses bevolen had.

³⁴ De kinderen Israëls brachten dus alles ten uitvoer, wat Jahweh Moses bevolen had; zij legden zich onder hun banieren, en trokken op met hun eigen geslachten en bij hun eigen families.

3

¹ Dit waren de nakomelingen van Aäron, toen Jahweh op de berg Sinaï tot Moses sprak.

² Dit zijn de namen van de zonen van Aäron: Nadab, de eerstgeborene, Abihoe, Elazar en Itamar;

³ het zijn de namen van Aärons zonen, die als gezalfde priesters werden aangesteld, om de priesterlijke bediening uit te oefenen.

⁴ Nadab en Abihoe waren voor het aanschijn van Jahweh gestorven, toen zij in de woestijn van de Sinaï voor Jahweh's aanschijn onwettig vuur offerden. En daar zij geen zonen hadden,

oefenden slechts Elazar en Itamar, onder toezicht van hun vader Aäron, het priesterambt uit.

⁵ Jahweh sprak tot Moses:

⁶ Roep de stam van Levi op, en stel die ter beschikking van den priester Aäron, om hem te dienen.

⁷ Zij moeten zorgen voor wat hij en heel de gemeenschap bij de openbaringstent nodig hebben, om de dienst van de tabernakel te laten verrichten.

⁸ Zij moeten zorg dragen voor alle benodigdheden van de openbaringstent en voor wat de Israëlieten behoeven, om de dienst van de tabernakel te laten verrichten.

⁹ Gij moet de Levieten onder Aäron en zijn zonen plaatsen, ze van de Israëlieten afzonderen, en ze volkomen te hunner beschikking stellen.

¹⁰ Aäron en zijn zonen moet ge aanstellen, om hun priesterambt uit te oefenen; zo een onbevoegde nadert, moet hij worden gedood.

¹¹ Jahweh sprak tot Moses:

¹² Zie, Ik heb de Levieten uit de kinderen Israëls uitverkoren, in plaats van alle eerstgeborenen der Israëlieten, die de moederschoot openen. De Levieten behoren aan Mij!

¹³ Want Mij behoren de eerstgeborenen; op de dag dat Ik alle eerstgeborenen in Egypteland trof, heb Ik Mij alle eerstgeborenen in Israëel toegewijd, van mens tot dier. Dus behoren ze Mij; Ik ben Jahweh!

¹⁴ Jahweh sprak tot Moses in de woestijn van de Sinäi:

¹⁵ Tel de zonen van Levi naar hun families en hun geslachten; alle personen van het mannelijk

geslacht van één maand af moet ge inschrijven.

¹⁶ Moses schreef hen dus in, zoals het door Jahweh bevolen was.

¹⁷ Dit zijn de namen van de zonen van Levi: Gersjon, Kehat en Merari.

¹⁸ Dit zijn de namen van de zonen van Gersjon naar hun geslachten: Libni en Sjimi;

¹⁹ van de zonen van Kehat naar hun geslachten: Amram en Jishar, Chebron en Oezziël;

²⁰ van de zonen van Merari naar hun geslachten: Machli en Moesji. Dit zijn de geslachten der Leviëten naar hun families.

²¹ Tot Gersjon behoorde het geslacht der Libniëten en dat der Sjimieten; dit waren de geslachten der Gersjonieten.

²² Het volledig aantal mannelijke personen van één maand af, die van hen werden ingeschreven, bedroeg vijf en zeventig honderd.

²³ De geslachten der Gersjonieten waren achter de tabernakel, in het westen, gelegerd.

²⁴ Het familiehoofd der Gersjonieten was Eljasaf, de zoon van Laël.

²⁵ De zonen van Gersjon moesten voor de openbaringstent zorgen, voor de tabernakel, de tent, haar bedekking en het tapijt aan de ingang van de openbaringstent,

²⁶ voor de gordijnen van de voorhof en het tapijt aan de ingang van de voorhof, die rond de tabernakel en het altaar ligt, en voor de touwen, met al wat daarbij te doen viel.

²⁷ Tot Kehat behoorde het geslacht der Amramieten, Jishariëten, Chebronieten en Oezziëliëten; dit waren de geslachten der Kehatieten.

²⁸ Het volledig aantal mannelijke personen van één maand af, bestemd voor de dienst van het heiligdom, bedroeg zes en tachtig honderd.

²⁹ De geslachten der Kehatieten waren aan de ene zijde van de tabernakel gelegerd, en wel in het zuiden.

³⁰ Het familiehoofd van de geslachten der Kehatieten was Elisafan, de zoon van Oezziël.

³¹ Zij moesten zorgen voor de ark, de tafel, de kandelaar, de altaren, voor alle gereedschappen van het heiligdom, nodig bij de dienst, voor het voorhangsel, en al wat daarbij te doen viel.

³² Het opperhoofd van de Levieten was Elazar, de zoon van den priester Aäron; hij had het toezicht over hen, die voor het heiligdom moesten zorgen.

³³ Tot Merari behoorde het geslacht der Machlieten en dat der Moesjieten; dit waren de geslachten van Merari.

³⁴ Het volledig aantal mannelijke personen van één maand af, die van hen werden ingeschreven, bedroeg twee en zestig honderd.

³⁵ Het familiehoofd van de geslachten van Merari was Soeriël, de zoon van Abicháil. Zij waren aan de andere zijde van de tabernakel gelegerd, en dus in het noorden.

³⁶ De taak der zonen van Merari was te zorgen voor de schotten, de bindlatten, de palen en voetstukken van de tabernakel, voor alle gereedschappen en voor al wat daarbij te doen viel,

³⁷ voor de palen rond de voorhof met hun voetstukken, pinnen en touwen.

³⁸ Aan de oostkant van de tabernakel, dus vóór

de openbaringstent, waren Moses en Aäron met zijn zonen gelegerd. Zij hadden de zorg voor de dienst in het heiligdom ten behoeve van de Israëlieten; en zo een onbevoegde naderde, werd hij gedood.

³⁹ Het hele getal van de Levieten, die Moses op bevel van Jahweh volgens hun geslachten had ingeschreven, dus van alle mannelijke personen van één maand af, bedroeg twee en twintig duizend.

⁴⁰ En Jahweh sprak tot Moses: Tel nu ook al de mannelijke eerstgeborenen der Israëlieten van één maand af, en neem het getal der personen op.

⁴¹ Ik ben Jahweh: Gij moet voor Mij de Levieten nemen in plaats van alle eerstgeborenen der Israëlieten, en het vee der Levieten in plaats van al het eerstgeborene onder het vee der Israëlieten.

⁴² Moses telde dus alle mannelijke eerstgeborenen der Israëlieten, zoals Jahweh hem bevolen had.

⁴³ Het hele getal der mannelijke eerstgeborenen van één maand af, die geteld waren, bedroeg twee en twintig duizend tweehonderd drie en zeventig.

⁴⁴ Jahweh sprak toen tot Moses:

⁴⁵ Neem de Levieten in plaats van alle eerstgeborenen der Israëlieten, en het vee der Levieten in plaats van hun vee. De Levieten zullen Mij behoren. Ik ben Jahweh!

⁴⁶ Voor de lossing van de tweehonderd drie en zeventig eerstgeborenen der Israëlieten, die het getal der Levieten overschrijden,

⁴⁷ moet gij vijf sikkels per hoofd nemen, berekend naar het heilig gewicht, twintig gera de sikkel,

⁴⁸ en het geld aan Aäron en zijn zonen geven als losprijs voor die boventalligen.

⁴⁹ Moses hief dus het losgeld van hen, die er te veel waren, om door de Levieten te worden losgekocht.

⁵⁰ Als losgeld van deze eerstgeborenen der Israëlieten hief Moses dertienhonderd vijf en zestig heilige sikkels,

⁵¹ en gaf het losgeld aan Aäron en zijn zonen, juist zoals Jahweh het Moses bevolen had.

4

¹ Jahweh sprak tot Moses en Aäron:

² Neemt van de Levieten het volledig getal der Kehatieten op naar hun geslachten en families,

³ van dertig jaar af tot vijftig jaar toe, en wel iedereen die in staat is om dienst te verrichten bij de openbaringstent.

⁴ De taak der Kehatieten in de openbaringstent strekt zich tot het hoogheilige uit.

⁵ Wanneer het kamp wordt opgebroken, moeten Aäron en zijn zonen naar binnen gaan, het voorhangsel afnemen en de ark des Verbonds er mee bedekken;

⁶ daaroverheen moeten zij een dek van gelooiden huiden leggen, daarover nog een geheel violet kleed uitspreiden, en er de draagstokken aan zetten.

⁷ Ook over de tafel van de toonbroden moeten zij een violet kleed spreiden, en daarop de schotels, pannen, schalen en bekers voor de plengoffers plaatsen, terwijl ook het bestendig brood daarop moet liggen;

⁸ daaroverheen moeten zij een karmozijnen kleed spreiden, het met een dekkleed van gelooiden huiden bedekken, en er de draagstokken aan zetten.

⁹ Dan moeten zij een violet kleed nemen, de kandelaar er mee bedekken met zijn lampen, snuipers, tangen, bakjes en alle vaatwerk voor de olie, waarmee zij hem verzorgen,

¹⁰ hem met al zijn benodigdheden in een dekkleed van gelooiden huiden wikkelen, en op een draagbaar zetten.

¹¹ Ook over het gouden altaar moeten zij een violet kleed spreiden, het met een dekkleed van gelooiden huiden bedekken, en er de draagstokken aan zetten.

¹² Daarna moeten zij alle benodigdheden nemen, waarmee zij de dienst in het heiligdom verrichten, op een violet kleed zetten, ze bedekken met een dekkleed van gelooiden huiden, en op een draagbaar zetten.

¹³ Vervolgens moeten zij het altaar van as reinigen, en er een purperen kleed over heen spreiden;

¹⁴ daarop alle benodigdheden plaatsen, waarmee zij de dienst aan het altaar verrichten, de vuurpotten, vorken, schoppen, offerschalen, en alle vaatwerk van het altaar; daaroverheen een dekkleed van gelooiden huiden spreiden, en er de draagstokken aan zetten.

¹⁵ Eerst wanneer bij het opbreken van het kamp Aäron en zijn zonen gereed zijn gekomen met het bedekken van de heilige zaken en al wat daartoe behoort, mogen de Kehatieten binnen komen, om ze te vervoeren. Zij mogen de heilige zaken niet

aanraken; anders zouden zij sterven. Dit is het gedeelte van de openbaringstent, dat door de Kehatieten moet worden gedragen.

¹⁶ Bovendien moet Elazar, de zoon van den priester Aäron, zorg dragen voor de olie van de kandelaar, de wierook, het altijddurend spijsoffer en de zalfolie; hij heeft dus de zorg voor heel de tabernakel en alles wat daarin is, voor de heilige zaken en haar toebehoren.

¹⁷ En Jahweh sprak tot Moses en Aäron:

¹⁸ Zorgt er voor, dat de tak van het Kehatietengeslacht niet uit de kring der Levieten wordt uitgerooid.

¹⁹ Doet dus voor hen als volgt, opdat zij leven en niet sterven, wanneer zij het hoogheilige naderen. Aäron en zijn zonen moeten naar binnen gaan, en ieder van hen aanwijzen, wat hij te doen heeft, en wat hij moet dragen.

²⁰ Zelf mogen zij niet binnengaan, om zelfs maar een ogenblik de heilige zaken te zien; anders zouden zij sterven.

²¹ Jahweh sprak tot Moses:

²² Neem ook het volledig getal van de Gersjonieten op naar hun families en hun geslachten;

²³ van dertig jaar af tot vijftig jaar toe moet gij allen inschrijven, die in staat zijn dienst te verrichten bij de openbaringstent.

²⁴ Dit zal de taak zijn van het geslacht der Gersjonieten bij de dienst en bij het vervoer.

²⁵ Zij moeten de tentdoeken van de tabernakel dragen, de openbaringstent, haar dekkleden, de bedekking van gelooide huiden, die daaroverheen ligt, het tapijt voor de ingang van de open-

baringstent,

²⁶ de gordijnen van de voorhof en het tapijt bij de ingang der poort van de voorhof, die rond de tabernakel en het altaar ligt, en de touwen met alle benodigdheden voor het werk; alles wat daarmee moet gebeuren, zullen zij verrichten.

²⁷ Al het werk van de zonen der Gersjonieten moet steeds op aanwijzing van Aäron en zijn zonen geschieden, zowel bij het vervoer, als bij de dienst; al wat ze hebben te dragen, moet ge hun stuk voor stuk aanwijzen.

²⁸ Dit zal de taak van het geslacht van de zonen der Gersjonieten zijn bij de openbaringstent, en hun werkzaamheden zullen onder leiding staan van Itamar, den zoon van den priester Aäron.

²⁹ Ook de Merarieten moet ge inschrijven naar hun geslachten en families.

³⁰ Van dertig jaar af tot vijftig jaar toe moet ge allen inschrijven, die in staat zijn, dienst te verrichten bij de openbaringstent.

³¹ Dit zal hun taak zijn bij het vervoer en de werkzaamheden aan de openbaringstent: de schotten van de tabernakel met de bindlatten, de palen met hun voetstukken,

³² de palen van de voorhof rondom met hun voetstukken, pinnen en touwen, met wat er verder toe behoort en al de werkzaamheden daaraan verbonden; stuk voor stuk moet ge hun aanwijzen, wat ze hebben te dragen.

³³ Dit zal de taak zijn van het geslacht der Merarieten, en al hun werkzaamheden aan de openbaringstent zullen onder leiding staan van Itamar, den zoon van den priester Aäron.

³⁴ Daarna schreven Moses, Aäron en de leiders der gemeenschap alle zonen der Kehatieten in naar hun geslachten en families,

³⁵ van dertig jaar af tot vijftig jaar toe, die geschikt waren om de dienst bij de openbaringstent te verrichten.

³⁶ Naar hun geslachten geteld, bedroeg hun aantal tweeduizend zevenhonderd vijftig man.

³⁷ Dit waren alle ingeschrevenen der Kehatietengeslachten, die dienst moesten doen bij de openbaringstent, en die Moses en Aäron hadden ingeschreven, zoals Jahweh het door Moses bevolen had.

³⁸ Alle ingeschrevenen van de Gersjonieten naar hun geslachten en families,

³⁹ van dertig jaar af tot vijftig jaar toe, die geschikt waren om dienst te verrichten bij de openbaringstent,

⁴⁰ bedroegen tweeduizend zeshonderd dertig man, naar hun geslachten en families geteld.

⁴¹ Dit waren alle gemonsterden van de Gersjonietengeslachten, die dienst moesten doen bij de openbaringstent, en die Moses en Aäron hadden ingeschreven, zoals Jahweh het door Moses bevolen had.

⁴² Alle ingeschrevenen van de Merariatengeslachten naar hun geslachten en families,

⁴³ van dertig jaar af tot vijftig jaar toe, die geschikt waren om dienst te verrichten bij de openbaringstent,

⁴⁴ bedroegen drieduizend tweehonderd man, naar hun geslachten geteld.

⁴⁵ Dit waren de ingeschrevenen van de Mera-

rietengeslachten, die Moses en Aäron hadden ingeschreven, zoals Jahweh het door Moses bevolen had.

⁴⁶ Alle ingeschreven Levieten, die Moses en Aäron met de leiders van Israël naar hun geslachten en families hadden ingeschreven,

⁴⁷ van dertig jaar af tot vijftig jaar toe, en die geschikt waren voor het dienstwerk, en het vervoer van de openbaringstent,

⁴⁸ telden achtduizend vijfhonderd tachtig man.

⁴⁹ Zoals Jahweh het door Moses bevolen had, gaf men ieder zijn taak voor de dienst en het vervoer, en werden zij ingeschreven, zoals Jahweh het Moses bevolen had.

5

¹ Jahweh sprak tot Moses:

² Beveel de Israëlieten, dat zij alle melaatsen, allen die aan vloeijing lijden, en allen, die zich aan een lijk verontreinigd hebben, uit het kamp verwijderen.

³ Zowel mannen als vrouwen moet ge buiten het kamp sturen, opdat ze hun kamp, waar Ik te midden van hen woon, niet verontreinigen.

⁴ De Israëlieten deden het, en zonden ze buiten het kamp; zoals Jahweh het Moses bevolen had, voerden de Israëlieten het uit.

⁵ Jahweh sprak tot Moses:

⁶ Zeg aan de Israëlieten: Wanneer een man of vrouw een zonde tegen den evenmens begaat, waardoor hij zich aan Jahweh vergrijpt en schuld op zich laadt,

⁷ dan moeten zij de zonde, die ze hebben begaan, bekennen, de volle waarde van het ontvreemde vergoeden, het vijfde gedeelte er aan toevoegen, en het teruggeven aan wien het ontvreemd werd.

⁸ Wanneer die man geen lossen heeft, aan wien het ontvreemde kan worden teruggegeven, dan moet het ontvreemde aan Jahweh worden vergoed, en met den ram der verzoening aan den priester worden gegeven, die verzoening voor hem verkrijgt.

⁹ Bovendien zullen alle heilige cijzen, die de Israëlieten aan Jahweh brengen, den priester behoren.

¹⁰ Ook de gewijde zaken, die iemand aan den priester geeft, zullen voor dezen zijn.

¹¹ Jahweh sprak tot Moses:

¹² Beveel de Israëlieten, en zeg hun: Wanneer een vrouw zich heeft misdragen en aan haar man ontrouw is geweest,

¹³ doordat een andere man gemeenschap met haar heeft gehad, maar het voor haar man verborgen is gebleven, daar zij zich in het geheim heeft bezoedeld, en er ook geen getuige tegen haar opstaat, daar zij niet op heterdaad is betrap;

¹⁴ of wanneer de man jaloers wordt, zodat hij zijn vrouw gaat verdenken, die zich inderdaad heeft bezoedeld: of wanneer hij jaloers wordt, zodat hij zijn vrouw gaat verdenken, ofschoon zij zich niet heeft bezoedeld:

¹⁵ dan moet die man zijn vrouw voor den priester leiden. Hij moet voor haar een tiende efa gerst als haar offergave brengen, maar er geen

olie over uitgieten en er geen wierook aan toe voegen; want het is een spijsoffer der jaloersheid, een herinneringsoffer, dat zonde doet gedenken.

¹⁶ De priester moet haar naar voren doen komen, om haar voor het aanschijn van Jahweh te plaatsen.

¹⁷ Dan moet de priester heilig water in een aarden vat nemen, wat stof van de vloer van de tabernakel rapen, en dat in het water doen.

¹⁸ Vervolgens moet de priester de vrouw voor het aanschijn van Jahweh plaatsen, haar hoofdhaar losmaken en het spijsoffer ter herinnering in haar handen leggen: het is een spijsoffer van ijverzucht. En terwijl de priester het bittere vloekwater in de hand houdt,

¹⁹ zal hij de vrouw bezweren en tot haar zeggen: Zo geen man gemeenschap met u heeft gehad, zo ge u niet misdragen en bezoedeld hebt, sinds ge uw man behoort, zult ge door dit bittere vloekwater niet worden gedeerd!

²⁰ Maar wanneer ge u misdragen en bezoedeld hebt, sinds ge uw man behoort, doordat een andere man dan de uwe gemeenschap met u heeft gehad,

²¹ —nu zal de priester over de vrouw de vervloeking uitspreken en tot de vrouw zeggen— "dan zal Jahweh u tot een vloek en een verwensing maken onder uw volk, door uw heup te doen invallen en uw buik te doen zwellen.

²² Dit vloekwater zal in uw binnenste dringen, om uw buik te doen zwellen en uw heup te doen invallen!" En de vrouw moet antwoorden: Amen, Amen!

²³ Dan moet de priester deze vervloekingen op een blad schrijven, ze in het bittere vloekwater uitwissen,

²⁴ om het die vrouw te laten drinken, zodat het bittere vloekwater in haar binnenste dringt.

²⁵ Daarna moet de priester het spijsoffer van jaloersheid uit de hand van de vrouw nemen, het Jahweh als strekoffer aanbieden en naar het altaar brengen;

²⁶ dan moet de priester van het spijsoffer een handvol als reukoffer nemen, en op het altaar in rook doen opgaan. Tenslotte zal hij de vrouw het water laten drinken.

²⁷ Heeft hij haar het water doen drinken, dan zal, zo zij zich bezoedeld heeft en haar man ontrouw is geweest, haar buik zwellen en haar heup invallen, zodra het bittere vloekwater in haar binnenste dringt, en die vrouw zal een vloek worden onder haar volk.

²⁸ Maar zo die vrouw zich niet heeft bezoedeld, doch rein is, dan blijft ze ongedeerd, en wordt met kinderen gezegend.

²⁹ Dit is dus de wet op de jaloersheid: Wanneer een vrouw zich heeft misdragen en bezoedeld, sinds ze aan haar man behoort,

³⁰ of wanneer een man jaloers wordt, en hij zijn vrouw gaat verdenken, dan zal hij zijn vrouw voor het aanschijn van Jahweh plaatsen, en de priester zal heel deze wet op haar toepassen.

³¹ De man zal dan vrij zijn van schuld, maar de vrouw zal haar schuld moeten boeten.

6

¹ Jahweh sprak tot Moses:

² Beveel de Israëlieten, en zeg hun: Wanneer een man of vrouw een gelofte van nazireaat heeft afgelegd, om zich aan Jahweh te wijden,

³ dan moet hij zich van wijn en sterke drank onthouden; hij mag zelfs geen azijn uit wijn of uit sterke drank en geen druivensap drinken, noch verse of gedroogde druiven eten.

⁴ Al de tijd van zijn nazireaat mag hij niets eten, wat van de wijnstok wordt gewonnen, zelfs geen pitten en schillen.

⁵ Al de tijd van zijn nazireaatsgelofte mag ook geen scheermes over zijn hoofd gaan; tot de dagen voorbij zijn, waarvoor hij zich aan Jahweh gewijd heeft, blijft hij Jahweh toegeheiligd, en moet hij zijn hoofdhaar laten groeien.

⁶ Ook mag hij al de tijd, dat hij aan Jahweh is gewijd, bij geen lijk komen;

⁷ zelfs aan zijn vader of moeder, broer of zuster mag hij zich na hun dood niet verontreinigen. Want het nazireaat van zijn God rust op zijn hoofd;

⁸ heel de tijd van zijn nazireaat is hij aan Jahweh gewijd.

⁹ Sterft er onverwacht iemand in zijn nabijheid, en verontreinigt hij zo zijn gewijd hoofd, dan moet hij op de zevende dag, de dag waarop hij weer rein wordt, zijn hoofd scheren.

¹⁰ Op de achtste dag moet hij twee tortels of twee jonge duiven naar den priester brengen bij de ingang van de openbaringstent.

¹¹ De priester zal er een als zondeoffer en een als brandoffer opdragen, en voor hem verzoening

verkrijgen voor de zonde door aanraking van het lijk. Op dezelfde dag moet hij opnieuw zijn hoofd heiligen,

¹² zich weer evenlang als vroeger als nazireër aan Jahweh wijden, en een eenjarig lam als schuldoffer brengen. De vorige dagen van zijn nazireaat tellen dus niet mee, omdat hij zijn nazireaat heeft ontwijd.

¹³ En dit is de wet voor den nazireër, als de tijd van zijn nazireaat is geëindigd: men moet hem naar de ingang van de openbaringstent leiden,

¹⁴ en hij moet als zijn gave aan Jahweh brengen: een gaaf, eenjarig lam als brandoffer, een gaaf, eenjarig ooïlam als zondeoffer, en een gaven ram als vredeoffer;

¹⁵ daarenboven een korf met ongedesemde broden van meelbloem, koeken met olie aangemaakt, en ongedesemde vlaas met olie bestreken, met het spijs- en plengoffer, dat daarbij hoort.

¹⁶ De priester zal dat voor het aanschijn van Jahweh brengen, en zijn zonde- en brandoffer opdragen.

¹⁷ Den ram en de korf met ongedesemde broden zal de priester met het spijs- en plengoffer, dat daarbij hoort, als een vredeoffer aan Jahweh opdragen.

¹⁸ Daarna moet de nazireër bij de ingang van de openbaringstent zijn gewijd hoofd scheren, het haar van zijn nazireaat nemen en in het vuur werpen, dat onder het vredeoffer brandt.

¹⁹ En zodra de nazireër zich het haar van zijn nazireaat heeft afgeschoren, moet de priester het gekookte schouderstuk van den

ram, een ongedesemde koek uit de korf en een ongedesemde vla nemen, ze in de handen van den nazireër leggen,

²⁰ en ze als een strekoffer voor het aanschijn van Jahweh aanbieden; het valt, met de borst van het strekoffer en de schenkel van het hefoffer, als iets heiligs den priester ten deel. Daarna mag de nazireër wijn drinken.

²¹ Dit is voor den nazireër, die de gelofte heeft afgelegd, de wet over zijn gave aan Jahweh op grond van zijn nazireaat, afgezien van wat hij vrijwillig brengt; krachtens de wet van zijn nazireaat, moet hij alles zo volbrengen, als hij het Jahweh beloofd heeft.

²² Nog sprak Jahweh tot Moses:

²³ Zeg aan Aäron en zijn zonen: Zo moet ge de zegen over Israëls kinderen uitspreken:

²⁴ Jahweh zegene u, En behoede u;

²⁵ Jahweh doe zijn aanschijn over u lichten, En zij u genadig;

²⁶ Jahweh wende tot u zijn gelaat, En schenke u de vrede!

²⁷ Zo zullen zij mijn Naam op de kinderen Israëls doen rusten, en zal Ik hen zegenen.

7

¹ Toen Moses gereed was gekomen met het oprichten van de tabernakel, en hem, met al wat er bij hoorde, had gezalfd en gewijd, en eveneens het altaar met heel zijn toebehoren had gezalfd en gewijd,

² kwamen de aanvoerders van Israël naderbij. Het waren de familie- en stamhoofden, die over de gemonsterden stonden.

³ Zij brachten als hun gaven voor het aanschijn van Jahweh zes overdekte wagens en twaalf runderen; twee aanvoerders telkens één wagen en ieder één rund. Toen zij ze voor de tabernakel hadden gebracht,

⁴ sprak Jahweh tot Moses:

⁵ Neem ze van hen aan; ze moeten voor de dienst van de openbaringstent worden bestemd, en ge moet ze aan de Leviëten geven, naar gelang ieder ze voor zijn werk nodig heeft.

⁶ Moses nam dus de wagens en de runderen aan, en gaf ze aan de Leviëten.

⁷ Twee wagens en vier runderen gaf hij aan de zonen van Gersjon, naar verhouding tot hun werk.

⁸ Vier wagens en acht runderen gaf hij, naar verhouding tot hun werk, aan de zonen van Merari, die onder Itamar, den zoon van den priester Aäron stonden.

⁹ Aan de zonen van Kehat gaf hij er geen, omdat zij de heilige zaken, die hun waren toevertrouwd, op hun schouders moesten dragen.

¹⁰ Toen de aanvoerders ook hun wijdingsgave voor het altaar wilden brengen op de dag, dat het gezalfd werd, en hun gaven voor het altaar wilden plaatsen,

¹¹ sprak Jahweh tot Moses: Laat iedere aanvoerder op een afzonderlijke dag zijn gave brengen voor de wijding van het altaar.

¹² Op de eerste dag bracht Naässon, de zoon van

Amminadab uit de stam van Juda, zijn gave.

¹³ Zijn geschenk bestond uit een zilveren schotel ter waarde van honderd dertig sikkels, en een zilveren schaal van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht, beide gevuld met meelbloem, met olie aangemaakt, voor een spijsoffer;

¹⁴ uit een schaaltje van tien gouden sikkels gevuld met wierook;

¹⁵ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam voor een brandoffer,

¹⁶ een geitebok voor een zondeoffer,

¹⁷ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit was het geschenk van Naässon, den zoon van Amminadab.

¹⁸ Op de tweede dag bracht Netanel, de zoon van Soear, de vorst van Issakar, zijn gave.

¹⁹ Het geschenk, dat hij bracht, bestond uit een zilveren schotel van honderd dertig sikkels, en een zilveren schaal van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht, beide gevuld met meelbloem, met olie aangemaakt, voor een spijsoffer;

²⁰ uit een schaaltje van tien gouden sikkels gevuld met wierook;

²¹ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam voor een brandoffer,

²² een geitebok voor een zondeoffer,

²³ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit was het geschenk van Netanel, den zoon van Soear.

²⁴ Op de derde dag de vorst van de zonen van Zabulon, Eliab, de zoon van Chelon.

²⁵ Zijn geschenk bestond uit een zilveren schotel van honderd dertig sikkels, en een zilveren schaal van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht, beide gevuld met meelbloem, met olie aangeemaakt, voor een spijsoffer;

²⁶ uit een schaal van tien gouden sikkels gevuld met wierook;

²⁷ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam voor een brandoffer,

²⁸ een geitebok voor een zondeoffer,

²⁹ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit was het geschenk van Eliab, den zoon van Chelon.

³⁰ Op de vierde dag de vorst van de zonen van Ruben, Elisoer, de zoon van Sjedeoer.

³¹ Zijn geschenk bestond uit een zilveren schotel van honderd dertig sikkels, en een zilveren schaal van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht, beide gevuld met meelbloem, met olie aangeemaakt, voor een spijsoffer;

³² uit een schaal van tien gouden sikkels gevuld met wierook;

³³ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam voor een brandoffer,

³⁴ een geitebok voor een zondeoffer,

³⁵ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit was het geschenk van Elisoer, den zoon van Sjedeoer.

³⁶ Op de vijfde dag de vorst van de zonen van Simeon, Sjeloemiël, de zoon van Soerisjaddai.

³⁷ Zijn geschenk bestond uit een zilveren schotel van honderd dertig sikkels, en een zilveren schaal

van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht, beide gevuld met meelbloem, met olie aangeemaakt, voor een spijsoffer;

³⁸ uit een schaal van tien gouden sikkels gevuld met wierook;

³⁹ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam voor een brandoffer,

⁴⁰ een geitebok voor een zondeoffer,

⁴¹ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit was het geschenk van Sjeloemiël, den zoon van Soerisjaddai.

⁴² Op de zesde dag de vorst van de zonen van Gad, Eljasaf, de zoon van Deoeël.

⁴³ Zijn geschenk bestond uit een zilveren schotel van honderd dertig sikkels, en een zilveren schaal van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht, beide gevuld met meelbloem, met olie aangeemaakt, voor een spijsoffer;

⁴⁴ uit een schaal van tien gouden sikkels gevuld met wierook;

⁴⁵ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam voor een brandoffer,

⁴⁶ een geitebok voor een zondeoffer,

⁴⁷ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit was het geschenk van Eljasaf, den zoon van Deoeël.

⁴⁸ Op de zevende dag de vorst van de zonen van Efraïm, Elisjama, de zoon van Ammihoed.

⁴⁹ Zijn geschenk bestond uit een zilveren schotel van honderd dertig sikkels, en een zilveren schaal van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht,

beide gevuld met meelbloem, met olie aange-
maakt, voor een spijsoffer;

⁵⁰ uit een schaal van tien gouden sikkels ge-
vuld met wierook;

⁵¹ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam
voor een brandoffer,

⁵² een geitebok voor een zondeoffer,

⁵³ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken,
vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit
was het geschenk van Elisjama, den zoon van
Ammihoed.

⁵⁴ Op de achtste dag de vorst van de zonen van
Manasse, Gamliël, de zoon van Pedasoer.

⁵⁵ Zijn geschenk bestond uit een zilveren schotel
van honderd dertig sikkels, en een zilveren schaal
van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht,
beide gevuld met meelbloem, met olie aange-
maakt, voor een spijsoffer;

⁵⁶ uit een schaal van tien gouden sikkels ge-
vuld met wierook;

⁵⁷ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam
voor een brandoffer,

⁵⁸ een geitebok voor een zondeoffer,

⁵⁹ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken,
vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit
was het geschenk van Gamliël, den zoon van Peda-
soer.

⁶⁰ Op de negende dag de vorst van de zonen van
Benjamin, Abidan, de zoon van Gidoni.

⁶¹ Zijn geschenk bestond uit een zilveren schotel
van honderd dertig sikkels en een zilveren schaal
van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht,
beide gevuld met meelbloem, met olie aange-

maakt, voor een spijsoffer;

⁶² uit een schaalte van tien gouden sikkels gevuld met wierook;

⁶³ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam voor een brandoffer,

⁶⁴ een geitebok voor een zondeoffer,

⁶⁵ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit was het geschenk van Abidan, den zoon van Gidoni.

⁶⁶ Op de tiende dag de vorst van de zonen van Dan, Achiézer, de zoon van Ammisjaddai.

⁶⁷ Zijn geschenk bestond uit een zilveren schotel van honderd dertig sikkels, en een zilveren schaal van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht, beide gevuld met meelbloem, met olie aangeemaakt, voor een spijsoffer;

⁶⁸ uit een schaalte van tien gouden sikkels gevuld met wierook;

⁶⁹ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam voor een brandoffer,

⁷⁰ een geitebok voor een zondeoffer,

⁷¹ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit was het geschenk van Achiézer, den zoon van Ammisjaddai.

⁷² Op de elfde dag de vorst van de zonen van Aser, Pagiël, de zoon van Okran.

⁷³ Zijn geschenk bestond uit een zilveren schotel van honderd dertig sikkels, en een zilveren schaal van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht, beide gevuld met meelbloem, met olie aangeemaakt, voor een spijsoffer;

⁷⁴ uit een schaalte van tien gouden sikkels gevuld met wierook;

⁷⁵ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam voor een brandoffer,

⁷⁶ een geitebok voor een zondeoffer,

⁷⁷ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit was het geschenk van Pagiël, den zoon van Okran.

⁷⁸ Op de twaalfde dag de vorst van de zonen van Neftali, Achira, de zoon van Enan.

⁷⁹ Zijn geschenk bestond uit een zilveren schotel van honderd dertig sikkels, en een zilveren schaal van zeventig sikkels volgens het heilig gewicht, beide gevuld met meelbloem, met olie aangeemaakt, voor een spijsoffer;

⁸⁰ uit een schaalte van tien gouden sikkels gevuld met wierook;

⁸¹ uit een jongen stier, een ram, een eenjarig lam voor een brandoffer,

⁸² een geitebok voor een zondeoffer,

⁸³ en twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren voor een vredeoffer. Dit was het geschenk van Achira, den zoon van Enan.

⁸⁴ Dit was dus de wijdingsgave der aanvoerders van Israël voor het altaar op de dag, dat het gezalft werd: twaalf zilveren schotels, twaalf zilveren schalen, twaalf gouden schaaltes.

⁸⁵ Iedere schotel was honderd dertig zilveren sikkels waard, iedere schaal zeventig; al het zilver der vaten bedroeg vier en twintig honderd sikkels volgens het heilig gewicht.

⁸⁶ Twaalf gouden schaaltes met wierook gevuld, ieder van tien gouden sikkels volgens het

heilig gewicht, al het goud van die schaaltes bedroeg honderd twintig gouden sikkels.

⁸⁷ Het rundvee voor het brandoffer bedroeg in het geheel twaalf jonge stieren, twaalf rammen, en twaalf eenjarige lammeren, met de daarbij horende spijsoffers. Voor het zondeoffer bedroeg het twaalf geitebokken.

⁸⁸ Het rundvee voor het vredeoffer bedroeg in het geheel vier en twintig stieren, zestig rammen, zestig bokken en zestig eenjarige lammeren. Dit was de wijdingsgave voor het altaar, nadat het gezalfd was.

⁸⁹ Wanneer Moses de openbaringstent binnentrad, om met Jahweh te spreken, hoorde hij de stem, die tot hem sprak, boven het verzoendeksel op de Verbondsark tussen de beide cherubs. Zo sprak Hij tot hem.

8

¹ Jahweh sprak tot Moses:

² Beveel Aäron en zeg hem: Wanneer ge de lampen opstelt, moeten de zeven lampen naar de voorzijde van de kandelaar haar licht verspreiden.

³ Aäron deed het, en plaatste de lampen zo, dat ze naar de voorkant van de kandelaar waren gekeerd, zoals Jahweh het bevolen had.

⁴ De kandelaar was uit goud gedreven, zowel zijn schacht als zijn bloesems waren drijfwerk. Naar het model door Jahweh aan Moses getoond, had hij de kandelaar gemaakt.

⁵ Jahweh sprak tot Moses:

⁶ Zonder de levieten van de Israëlieten af en reinig ze.

⁷ Zo zult ge doen, om hen te reinigen: Ge moet ze met reinigingswater besprenkelen, ze moeten hun hele lichaam scheren en hun kleren wassen; dan zijn ze rein.

⁸ Dan moeten ze een jongen stier gaan halen, en meelbloem, met olie aangemaakt, als het spijsoffer, dat daarbij hoort, terwijl gij een anderen jongen stier voor het zondeoffer moet nemen.

⁹ Vervolgens moet ge de levieten voor de openbaringstent doen treden, en heel de gemeenschap der Israëlieten verzamelen.

¹⁰ Doe de levieten dan voor het aanschijn van Jahweh treden, en laten de kinderen Israëls hun de handen opleggen.

¹¹ Dan moet Aäron de levieten als een strekoffer van Israëls kinderen Jahweh aanbieden. Zo zullen zij voor de dienst van Jahweh worden bestemd.

¹² Daarna moeten de levieten hun handen op de kop der jonge stieren leggen, en den een moet ge als zondeoffer, den ander als brandoffer aan Jahweh opdragen, om verzoening te verkrijgen voor de levieten.

¹³ Ten slotte moet ge de levieten voor Aäron en zijn zonen plaatsen, en hen als een strekoffer Jahweh aanbieden.

¹⁴ Zo moet ge de levieten van de Israëlieten afzonderen en zullen ze Mij toebehoren!

¹⁵ En nadat ge ze zo hebt gereinigd en als een strekoffer hebt aangeboden, mogen de levieten hun dienst bij de openbaringstent beginnen.

¹⁶ Want ze zijn uit de Israëlieten genomen, en

te mijner beschikking gehouden; in plaats van wat de moederschoot opent, in plaats van alle eerstgeborenen van Israëls kinderen heb Ik ze voor Mijzelf behouden.

¹⁷ Want Mij behoren alle eerstgeborenen van Israëls kinderen, mens en dier; op de dag, dat Ik alle eerstgeborenen sloeg in Egypte, heb Ik ze Mij toegewijd.

¹⁸ Maar Ik neem de levieten in plaats van alle eerstgeborenen van Israëls kinderen,

¹⁹ en Ik neem ze uit de Israëlieten en stel ze ter beschikking van Aäron en zijn zonen, om voor de Israëlieten de dienst in de openbaringstent te verrichten, om verzoening te verkrijgen voor de Israëlieten, en om de kinderen Israëls voor onheil te behoeden, als zij tot het heiligdom zouden naderen.

²⁰ Moses, Aäron en heel de gemeenschap der Israëlieten deden dus met de levieten, zoals Jahweh Moses omtrent de levieten bevolen had.

²¹ De levieten reinigden zich van zonde, en wassen hun kleren; en Aäron bood ze Jahweh als strekoffer aan, verkreeg verzoening voor hen en reinigde hen.

²² Daarna begonnen de levieten hun dienst bij de openbaringstent onder toezicht van Aäron en zijn zonen. Wat Jahweh omtrent de levieten aan Moses bevolen had, bracht men nauwkeurig ten uitvoer.

²³ Jahweh sprak tot Moses:

²⁴ Dit is de wet voor de levieten: Van vijf en twintig jaar af is hij verplicht dienst te verrichten bij de openbaringstent.

²⁵ Na zijn vijftigste jaar is hij van zijn verplichting ontslagen, en behoeft geen dienst meer te doen.

²⁶ Hij mag zijn broeders wel behulpzaam zijn bij de openbaringstent in het uitoefenen van hun ambtsplichten, maar eigenlijk werk behoeft hij niet meer te doen. Deze beschikking zult ge maken omtrent de ambtsplichten der levieten.

9

¹ Jahweh sprak in de woestijn van de Sinaï tot Moses in de eerste maand van het tweede jaar na hun uittocht uit Egypte:

² De Israëlieten moeten het Pascha vieren op de daarvoor vastgestelde tijd.

³ Op de veertiende dag van deze maand, bij het vallen van de avond, moeten zij het op de juiste tijd vieren, en daarbij al de voorschriften en wetten erover in acht nemen.

⁴ Moses beval dus de Israëlieten, het Pascha te vieren.

⁵ En de Israëlieten vierden het in de woestijn van de Sinaï op de veertiende dag der eerste maand, bij het vallen van den avond, en zij namen alles in acht, wat Jahweh Moses bevolen had.

⁶ Maar er waren toen enige mannen, die zich aan een lijk hadden verontreinigd, en dus op die dag het Pascha niet konden vieren. Die mannen verschenen die dag voor Moses en Aäron,

⁷ en zeiden tot hen: Wij hebben ons aan een lijk verontreinigd. Maar waarom is het ons nu niet vergund, het offer van Jahweh te brengen op de vastgestelde tijd te midden van de Israëlieten?

⁸ Moses gaf hun ten antwoord: Blijft hier wachten; dan ga ik horen, wat Jahweh over u beveelt.

⁹ En Jahweh sprak tot Moses:

¹⁰ Zeg aan de Israëlieten: Wanneer iemand van u of uw nageslacht zich aan een lijk heeft verontreinigd, of ver weg is op reis, dan moet hij toch het Pascha houden ter ere van Jahweh.

¹¹ Ze moeten het dan vieren in de tweede maand, op de veertiende dag, bij het vallen van de avond. Ook zij moeten het met ongedesemde broden en bittere kruiden eten,

¹² mogen er niets van tot de volgende morgen bewaren, geen been er van breken, en moeten alle voorschriften van het Pascha er bij in acht nemen.

¹³ Maar wie verzuimt, het Pascha te vieren, ofschoon hij rein is en niet op reis, zal van zijn volk worden afgesneden, omdat hij het offer van Jahweh niet op de vastgestelde tijd heeft gebracht. Zo iemand zal zijn zonde boeten!

¹⁴ Wanneer een vreemdeling bij u woont, en het Pascha ter ere van Jahweh wil vieren, moet ook hij de voorschriften en wetten van het Pascha in acht nemen. Hetzelfde voorschrift geldt voor u allen, voor den vreemdeling zowel als voor het kind van het land.

¹⁵ Op de dag, dat men de tabernakel had opgericht, bedekte de wolk de tabernakel van de verbondstent, en des avonds rustte er als het ware een vuurgloed op de tabernakel tot aan de morgen.

¹⁶ Zo bleef het voortdurend: de wolk bedekte hem overdag, en een vuurgloed des nachts.

¹⁷ Zodra nu de wolk zich boven de tent verhief,

trokken de Israëlieten verder, en op de plaats, waar de wolk zich neerliet, sloegen zij hun legerplaats op.

¹⁸ Op bevel van Jahweh trokken de Israëlieten verder, op bevel van Jahweh sloegen zij hun legerplaats op, en zolang de wolk op de tabernakel bleef rusten, bleven zij in hun legerplaats.

¹⁹ Wanneer de wolk langere tijd op de tabernakel bleef rusten, richtten de Israëlieten zich naar Jahweh's beschikking, en trokken niet verder.

²⁰ Soms bleef de wolk maar enige dagen boven de tabernakel; ook dan legerden zij zich op Jahweh's bevel en trokken verder op Jahweh's bevel.

²¹ Soms bleef de wolk slechts van de avond tot de morgen; maar als de wolk zich des morgens verhief, braken zij op. En of het dag was of nacht, als de wolk zich verhief, braken zij op.

²² En of de wolk twee dagen, of een maand of nog langer, op de tabernakel bleef rusten, zolang zij daarop bleef rusten, bleven de Israëlieten gelegerd en braken niet op; eerst als zij opsteeg, trokken zij verder.

²³ Dus op bevel van Jahweh sloegen zij hun legerplaats op, en op bevel van Jahweh trokken zij verder. Steeds richtten zij zich naar de beschikking van Jahweh, zoals Jahweh het door Moses bevolen had.

10

¹ Nog sprak Jahweh tot Moses:

² Maak u twee zilveren trompetten van drijfwerk. Zij zullen dienen, om de gemeenschap bijeen te roepen en de kampen te doen opbreken.

³ Blaast men op beide, dan moet heel de gemeenschap zich bij u verzamelen aan de ingang van de openbaringstent.

⁴ Blaast men er één, dan moeten de aanvoerders, de stamhoofden van Israëel, zich bij u vervoegen.

⁵ Maar laat ge ze schetteren, dan moeten de kampen opbreken, die ten oosten zijn gelegerd;

⁶ laat ge ze voor de tweede maal schetteren, dan moeten de kampen opbreken, die in het zuiden zijn gelegerd; laat ge ze voor de derde maal schetteren, dan moeten de kampen opbreken, die in het westen zijn gelegerd; en laat ge ze voor de vierde maal schetteren, dan moeten de kampen opbreken, die in het noorden zijn gelegerd. Het schetteren is dus een teken, om op te breken;

⁷ om de gemeente bijeen te roepen, moet ge blazen, maar niet schetteren.

⁸ De zonen van Aäron, de priesters, moeten op de trompetten blazen; dit is een eeuwige wet van geslacht tot geslacht.

⁹ En wanneer gij in uw land ten strijde trekt tegen den vijand, die u belaagt, dan moet ge op de trompetten schetteren; zo zult ge bij Jahweh, uw God, in herinnering worden gebracht, en van uw vijanden worden verlost.

¹⁰ Ook op uw vreugdedagen en feesten, en op de eerste dag van uw maanden, moet ge bij uw brand- en uw vredeoffers op de trompetten blazen; zo zullen zij u bij uw God in herinnering brengen. Ik ben Jahweh, uw God!

¹¹ In het tweede jaar, in de tweede maand, op de twintigste dag van de maand verhief zich de wolk

boven de verbondstabernakel.

¹² Toen braken de Israëlieten op, en trokken van halte tot halte uit de woestijn van de Sinai weg. Eerst in de woestijn Paran bleef de wolk rusten.

¹³ Dit was de eerste keer, dat zij optrokken volgens Jahweh's bevel, dat hun door Moses was meegedeeld.

¹⁴ Het eerst trok de banier van het leger der Judeërs op, naar hun afdelingen ingedeeld. Over hun eigen afdeling stond Naässon, de zoon van Amminadab;

¹⁵ over de afdeling van de stam der Issakarieten stond Netanel, de zoon van Soear;

¹⁶ over de afdeling van de stam der Zabulonieten stond Eliab, de zoon van Chelon.

¹⁷ Dan werd de tabernakel neergehaald, en braken de zonen van Gersjon en Merari op, die de tabernakel moesten dragen.

¹⁸ Daarna trok de banier van het leger der Rubenieten op, naar hun afdelingen ingedeeld. Over hun eigen afdeling stond Elisoer, de zoon van Sjedeoer;

¹⁹ over de afdeling van de stam der Simeonieten stond Sjeloemiël, de zoon van Soerisjaddai;

²⁰ over de afdeling van de stam der Gadieten stond Eljasaf, de zoon van Deoeël.

²¹ Dan braken de zonen van Kehat op, die de heilige zaken moesten dragen. Als zij er-gens aankwamen, had men de tabernakel weer opgericht.

²² Vervolgens trok de banier van het leger der Efraïmieten op, naar hun afdelingen ingedeeld. Over hun eigen afdeling stond Elisjama, de zoon

van Ammihoed;

²³ over de afdeling van de stam der Manassieten stond Gamliël, de zoon van Pedasoer;

²⁴ over de afdeling van de stam der Benjamieten stond Abidan, de zoon van Gidoni.

²⁵ Als achterhoede van alle legers trok de banier van het leger der Danieten op, naar hun afdelingen ingedeeld. Over hun eigen afdeling stond Achiézer, de zoon van Ammisjaddai.

²⁶ Over de afdeling van de stam der Aserieten stond Pagiël, de zoon van Okran;

²⁷ over de afdeling van de stam der Neftalieten stond Achira, de zoon van Enan.

²⁸ Dit was de rangschikking der Israëlieten, ingedeeld naar hun afdelingen. Toen zij vertrokken,

²⁹ sprak Moses tot zijn schoonvader Chobab, den zoon van Reoeël, den Midjaniet: Wij vertrekken naar de plaats, die Jahweh ons beloofd heeft te geven. Ga met ons mee, en wij zullen goed voor u zijn; want Jahweh heeft geluk beloofd aan Israël.

³⁰ Maar hij gaf hem ten antwoord: Ik ga niet met u mee, maar ik vertrek naar mijn land en mijn geboortegrond.

³¹ Hij sprak: Verlaat ons toch niet; want gij kent de geschikte legerplaatsen voor ons in de woestijn, en gij kunt onze gids zijn.

³² Wanneer gij met ons meegaat, dan zullen wij ook u in de voorspoed doen delen, die Jahweh ons zal schenken.

³³ Zo trokken zij weg van de berg van Jahweh drie dagreizen ver. Want de ark van Jahweh's

Verbond ging drie dagen lang voor hen uit, om voor hen een rustplaats te zoeken;

³⁴ ook toen zij uit de legerplaats waren opgetrokken, bleef de wolk van Jahweh overdag boven hen.

³⁵ Als de ark dan optrok, sprak Moses: Rijs op, Jahweh, en uw vijanden stuiven uiteen, Die U haten vluchten weg voor uw aanschijn!

³⁶ En als zij stil hield, sprak hij: Zet U neder, o Jahweh Bij de duizend maal tienduizenden van Israël!

11

¹ Eens begon het volk tegen Jahweh te klagen, dat het hun slecht ging. Toen Jahweh dat hoorde, ontstak Hij in gramschap; en het vuur van Jahweh laaide onder hen op, en vernielde een hoek van de legerplaats.

² Nu riep het volk tot Moses om hulp; Moses bad tot Jahweh, en het vuur doofde uit.

³ Hij noemde die plaats Tabera, omdat het vuur van Jahweh onder hen was ontbrand.

⁴ Een andere keer liet het uitvaagsel, dat zich onder hen ophield, zich door zijn begeerlijkheid meeslepen, zodat ook de Israëlieten weer begonnen te klagen, en zeiden: Gaf men ons maar eens vlees te eten!

⁵ Wij denken nog terug aan de vis, die we in Egypte voor niets konden eten, en aan de augurken, meloenen, prei, uien en knoflook;

⁶ nu drogen we uit, en krijgen we niets dan dat manna te zien.

⁷ Het manna leek op korianderzaad, en zag er uit als geurige hars.

⁸ Het volk trok er op uit, om het bijeen te rapen, maalde het met de molen of stampte het fijn in de vijzel, kookte het in een pot, en maakte er koeken van; en het had de smaak van oliegebak.

⁹ En wanneer des nachts de dauw op de legerplaats viel, daalde ook het manna erop neer.

¹⁰ Toen Moses het volk hoorde klagen, het ene gezin na het andere, iedereen bij de ingang van zijn tent, ontstak Jahweh in heftige toorn. Maar ook Moses werd boos,

¹¹ en hij sprak tot Jahweh: Waarom doet Gij uw dienaar dit leed aan, en vind ik zo weinig genade in uw ogen, dat Gij mij de last van heel dit volk maar laat torsen?

¹² Heb ik al dat volk soms ontvangen of gebaard, dat Gij tegen mij zegt: Draag het in uw schoot, zoals een verpleegster een zuigeling draagt, naar het land, dat Gij aan hun vaders onder ede beloofd hebt.

¹³ Waar haal ik het vlees vandaan, om aan al dat volk te geven; want het jammert tegen mij: Geef ons toch vlees te eten!

¹⁴ Ik kan al dat volk niet alleen dragen: het is mij te zwaar.

¹⁵ Wanneer Gij mij zo blijft behandelen, dood mij dan liever, indien ik genade gevonden heb in uw ogen, opdat ik mijn ellende niet langer hoef aan te zien.

¹⁶ Toen sprak Jahweh tot Moses: Kies Mij zeventig mannen uit onder de oudsten van Israël, van wie ge weet, dat ze de oudsten van het volk en zijn leiders zijn; breng ze bij de openbaringstent

en dat zij zich daar met u opstellen.

¹⁷ Dan zal Ik afdalen, en daar met u spreken; Ik zal een deel van de geest nemen, die op u rust, en die over hen uitstorten, zodat zij te zamen met u de last van het volk kunnen dragen, en gij die niet alleen hoeft te torsen.

¹⁸ En tot het volk moet gij zeggen: Heiligt u voor morgen; dan zult gij vlees eten. Want Jahweh heeft u horen klagen: “Gaf men ons maar eens vlees te eten; wat hadden we het in Egypte toch goed!” Ja, Jahweh zal u vlees te eten geven!

¹⁹ En ge zult het eten, niet enkel één dag, niet twee, vijf, tien of twintig dagen,

²⁰ maar een hele maand lang, totdat het uw neus uitkomt en gij ervan walgt; want gij hebt Jahweh veracht, die in uw midden woont, en tegen Hem durven klagen: “Waarom zijn wij uit Egypte getrokken?”

²¹ En Moses zei: Het volk waaronder ik toef, is zeshonderd duizend man sterk, en Gij zegt: “Ik zal het een maand lang vlees laten eten!”

²² Kunnen er voor hen genoeg schapen en runderen worden geslacht; of als men alle vissen uit de zee voor hen ving, zou dat genoeg voor hen zijn?

²³ Jahweh gaf Moses ten antwoord: Is Jahweh's hand soms te kort? Nu zult ge zien, of mijn woord uitkomt, of niet!

²⁴ Toen trad Moses naar buiten, en deelde het volk mee, wat Jahweh gezegd had. Hij koos zeventig mannen uit onder de oudsten van het volk, en stelde ze op rond de Tent.

²⁵ Nu daalde Jahweh neer in de wolk, en sprak

tot hem; en Hij nam een deel van de geest, die op Moses rustte, en stortte die over de zeventig oudsten uit. Zodra de geest op hen rustte, profeteerden zij en hielden niet op.

²⁶ Nu waren er twee van die mannen in de legerplaats achtergebleven; de een heette Eldad, de ander Medad. Daar ze waren opgetekend, rustte de geest ook op hen. En ofschoon ze niet naar de Tent waren gegaan, profeteerden ze toch in de legerplaats.

²⁷ Een knaap ging het ijlings aan Moses berichten, en zeide: Eldad en Medad zijn in de legerplaats aan het profeteren.

²⁸ En Josuë, de zoon van Noen, die Moses van zijn jeugd af gediend had, drong aan: Moses, mijn meester, belet het hun.

²⁹ Maar Moses gaf hem ten antwoord: Zijt gij afgunstig om mijnentwille? O, mocht heel het volk van Jahweh profeet zijn, omdat Jahweh zijn geest op hen had gelegd!

³⁰ Daarna trok Moses zich met de oudsten van Israël in het legerkamp terug.

³¹ Daarop zond Jahweh een wind, die uit de zee kwartels aanvoerde, en ze twee ellen boven de grond over de legerplaats joeg, en rondom de legerplaats een dagreis ver naar alle kanten.

³² En het volk bleef heel die dag en die nacht, en nog heel de volgende dag in de weer, om de kwartels te vangen; die het minst ving had nog tien chómer. Zij spreidden ze wijd rond de legerplaats uit.

³³ Maar nog was het vlees onverteerd tussen hun tanden of daar barstte Jahweh's gramschap

los tegen het volk, en richtte Jahweh een grote slachting onder hen aan.

³⁴ Daarom noemde men die plaats Kibrot-Hattaäwa; want men begroef daar het volk, dat gulzig was geweest.

³⁵ Van Kibrot-Hattaäwa trok het volk naar Chaserot op, en het bleef te Chaserot.

12

¹ Eens maakten Mirjam en Aäron Moses een verwijt over zijn koesjietische vrouw, die hij zich had genomen; want hij had een vrouw uit Koesj gehuwd.

² Zij zeiden: Heeft Jahweh soms alleen tot Moses gesproken; heeft Hij ook niet tot ons gesproken? Jahweh hoorde het.

³ En daar Moses een zeer deemoedig man was, meer dan iemand ter wereld,

⁴ sprak Jahweh ogenblikkelijk tot Moses, Aäron en Mirjam: Gaat met uw drieën naar de openbaringstent. En zij gingen er met hun drieën heen.

⁵ Toen daalde Jahweh in de wolkkolom neer, en ging bij de ingang van de Tent staan. Hij riep Aäron en Mirjam, en toen beiden naar voren waren getreden,

⁶ sprak Jahweh: Hoort mijn woord! Zo er een profeet onder u is, Openbaar Ik Mij aan hem in een visioen, En spreek tot hem in een droom;

⁷ Zo niet met Moses, mijn dienaar, Die getrouw is bevonden in heel mijn huis;

⁸ Tot hem spreek Ik van mond tot mond, Niet in visioenen en raadsels: Hij aanschouwt Jahweh in

eigen persoon! Waarom vreest ge dan niet, Mijn dienaar Moses verwijten te doen?

⁹ Ziedend van gramschap ging Jahweh heen.

¹⁰ En toen de wolk boven de openbaringstent was opgetrokken, was Mirjam melaats, en wit als sneeuw en toen Aäron zich tot Mirjam wendde: daar stond een melaatse.

¹¹ Nu sprak Aäron tot Moses: Ach, heer; wil toch op ons de zonde niet wreken, die wij in onze dwaasheid hebben begaan.

¹² Laat haar niet op een doodgeborene lijken, wiens vlees voor de helft al verteerd is, als hij uit de moederschoot komt.

¹³ En Moses smeekte Jahweh: Ach neen; wil haar genezen!

¹⁴ Jahweh gaf Moses ten antwoord: Als haar vader haar in het gelaat had gespuwd, zou ze zich dan niet zeven dagen lang hebben geschaamd? Zo zal ze zeven dagen lang buiten de legerplaats worden gesloten; daarna mag ze weer worden toegelaten.

¹⁵ Mirjam werd dus zeven dagen lang buiten de legerplaats gesloten; en het volk trok niet op, voor Mirjam weer was toegelaten.

¹⁶ Daarna brak het volk op van Chaserot, en legerde zich in de woestijn Paran.

13

¹ Daar sprak Jahweh tot Moses:

² Zend mannen uit, om het land Kanaän te verkennen, dat Ik aan Israëls kinderen zal geven; uit iedere vaderstam moet ge één man zenden en allen moeten het aanvoerders zijn.

³ Moses zond hen dus op Jahweh's bevel uit de woestijn Paran op weg. Al die mannen waren hoofden van de Israëlieten,

⁴ en dit zijn hun namen: Uit de stam Ruben Sjammóea, de zoon van Zakkoer;

⁵ uit de stam Simeon Sjafat, de zoon van Chori;

⁶ uit de stam Juda Kaleb, de zoon van Jefoenne;

⁷ uit de stam Issakar Jigal, de zoon van Josef;

⁸ uit de stam Efraïm Hosjéa, de zoon van Noen;

⁹ uit de stam Benjamin Palti, de zoon van Rafoe;

¹⁰ uit de stam Zabulon Gaddiël, de zoon van Sodi;

¹¹ uit de stam Josef en wel uit de stam Manasse Gaddi, de zoon van Soesi;

¹² uit de stam Dan Ammiël, de zoon van Gemalli;

¹³ uit de stam Aser Setoer, de zoon van Mikaël;

¹⁴ uit de stam Neftali Nachbi, de zoon van Wofsi;

¹⁵ uit de stam Gad Geoeël, de zoon van Maki.

¹⁶ Dit waren de namen der mannen, die Moses uitzond, om het land te verkennen; maar Moses noemde Hosjéa, den zoon van Noen, Josuë.

¹⁷ Moses zond ze dus uit, om het land Kanaän te verkennen, en zei hun: Trekt hier de Négeb in, en bestijgt het bergland.

¹⁸ Ziet, hoe het met het land is gesteld; of het volk, dat er woont, sterk is of zwak, gering of talrijk;

¹⁹ of het land, waarin het woont, vruchtbaar of dor is: of de steden, die het bewoont, open zijn of versterkt;

²⁰ of de bodem vet is of schraal; of er bomen zijn of niet; toont, dat ge moed hebt. Brengt ook wat vruchten van het land mee; het was toen juist de

tijd der eerste druiven.

²¹ Zij trokken dan uit, om het land te verkennen van de woestijn Sin tot aan Rechob bij Chamat.

²² Zij trokken de Négeb in, en bereikten Hebron, waar de Anakskinderen Achiman, Sjesjai en Talmai woonden; Hebron was zeven jaar eerder gebouwd dan het egyptische Sóan.

²³ Zij drongen tot aan de vallei Esjkol door, waar zij een wijnrank met een druiventros afsneden, die zij met hun tweeën aan een stok moesten dragen; bovendien nog wat granaatappels en vijgen.

²⁴ Men noemt die plaats Esjkol-vallei om de druiventros, die de Israëlieten daar hadden afgesneden.

²⁵ Na het land te hebben verkend, keerden zij veertig dagen later terug,

²⁶ en gingen naar Moses en Aäron en heel de gemeenschap der Israëlieten in de woestijn Paran te Kadesj, waar zij hun en heel de gemeenschap verslag uitbrachten, en hun de vruchten van het land lieten zien.

²⁷ Zij vertelden hem: Wij zijn dan in het land geweest, waar gij ons hebt heengezonden, en het druipt werkelijk van melk en honing; hier hebt ge zijn vruchten.

²⁸ Maar het volk, dat het land bewoont, is sterk en de steden zijn ontoegankelijk en zeer groot; bovendien hebben wij daar de Anakskinderen gezien.

²⁹ De Amalekieten wonen in de Négeb; de Chit-tieten, Jeboesieten en Amorieten in de bergen: en de Kanaänieten langs de zee en langs de oever van de Jordaan.

³⁰ Kaleb trachtte nog het volk, dat om Moses stond, gerust te stellen, en sprak: Laat ons zo gauw mogelijk optrekken, en het veroveren; want we kunnen het gemakkelijk aan!

³¹ Maar de mannen, die met hem waren opgetrokken, beweerden: We kunnen niet oprukken tegen dat volk; want het is sterker dan wij.

³² En nu begonnen ze onder de Israëlieten allerlei praatjes te vertellen over het land, dat zij hadden verkend, en zeiden: Het land, dat we hebben doorkruist, om het te verkennen, verslindt zijn bewoners, en al het volk, dat we daar hebben gezien, is vreselijk groot.

³³ We hebben daar zelfs reuzen gezien, bij wie wij wel sprinkhanen leken, zowel in onze eigen ogen als in die van hen.

14

¹ Toen begon al het volk in die nacht te schreeuwen en te jammeren.

² Alle Israëlieten morden tegen Moses en Aäron, en heel de gemeenschap zei tot hen: Ach, waren we toch in het land van Egypte gestorven, of omgekomen in deze woestijn!

³ Waarom brengt Jahweh ons naar dit land, waar wij door het zwaard zullen vallen, en onze vrouwen en kinderen een prooi zullen worden? Is het niet beter, dat we terugkeren naar Egypte?

⁴ En onder elkander spraken zij af: Laten we een aanvoerder kiezen; dan gaan we terug naar Egypte!

⁵ Toen wierpen Moses en Aäron zich voor heel de verzamelde gemeenschap van Israëls kinderen neer.

⁶ En Josuë, de zoon van Noen, en Kaleb, de zoon van Jefoenne, die tot de verkenners van het land hadden behoord, scheurden hun kleren,

⁷ en riepen tot heel de gemeenschap der Israëlieten: Het land, dat wij hebben doorkruist, om het te verkennen, is buitengewoon vruchtbaar.

⁸ Zo Jahweh ons genadig is, brengt Hij ons naar dit land, en geeft Hij ons een land, dat druipt van melk en honing.

⁹ Neen, weest niet weerspanning tegen Jahweh! Ge hoeft de bewoners van het land niet te vrezen; want ze zijn onze prooi. Hun schaduw is van hen weggeden, terwijl Jahweh ons bijstaat, vreest hen dus niet.

¹⁰ Maar reeds maakte heel de gemeenschap aanstalten om hen te stenigen, toen eensklaps de Glorie van Jahweh boven de openbaringstent aan alle Israëlieten verscheen.

¹¹ En Jahweh sprak tot Moses: Hoe lang zal dit volk Mij verguizen; hoe lang zal het weigeren in Mij te geloven, ondanks alle tekenen, die Ik onder hen heb verricht?

¹² Ik zal hen slaan met de pest, en hen uitroeien; dan maak Ik u tot een groter en machtiger volk!

¹³ Maar Moses zeide tot Jahweh: De Egyptenaren hebben gehoord, dat Gij door uw kracht dit volk uit hun midden hebt weggevoerd.

¹⁴ Ook de bewoners van dit land hebben vernomen, dat Gij, Jahweh, te midden van dit volk vertoeft; dat Gij, Jahweh, voor aller ogen verschijnt, en dat uw wolk boven hen staat, dat Gij

in een wolkkolom overdag en des nachts in een vuurkolom voor hen uitgaat.

¹⁵ Wanneer Gij nu dit volk tot den laatsten man doodt, zullen de volken, die uw faam hebben gehoord, zeggen:

¹⁶ Omdat Jahweh niet machtig genoeg was, dit volk naar het land te brengen, dat Hij hun onder ede beloofd had, heeft Hij ze maar in de woestijn vermoord.

¹⁷ Toon nu, Heer, de grootheid van uw kracht, zoals Gij zelf hebt gezegd:

¹⁸ Jahweh is lankmoedig en rijk aan genade. Hij vergeeft de zonden en misdaden wel maar laat ze niet ongestraft; Hij wreekt de misdaad van de vaders op de zonen tot in het derde en vierde geslacht.

¹⁹ Ach, vergeef dan de zonde van dit volk volgens uw grote ontferming, zoals Gij dit volk vergeven hebt van Egypte tot hier toe.

²⁰ Toen sprak Jahweh: Op uw bede schenk Ik vergiffenis.

²¹ Maar, zo waarachtig Ik leef, en heel de aarde van de glorie van Jahweh vervuld is,

²² geen van de mannen, die mijn Glorie hebben aanschouwd, en mijn tekenen, die Ik in Egypte en in de woestijn heb gewrocht, maar Mij nu voor de tiende maal tarten en niet naar mijn stem willen luisteren:

²³ geen van hen zal het land aanschouwen, dat Ik hun vaders onder ede beloofd heb. Niemand, die Mij heeft verguisd, zal het aanschouwen,

²⁴ maar mijn dienaar Kaleb, die van een andere geest is bezielde en Mij dan ook trouw is gebleven,

zal Ik als beloning in het land brengen, waar hij is binnengetreden, en zijn nakomelingschap zal het bezitten.

²⁵ (b) Trekt morgen weer de woestijn in, de richting uit van de Rode Zee.

²⁶ En Jahweh vervolgde tot Moses en Aäron:

²⁷ Hoe lang zal deze boze gemeenschap nog tegen Mij morren? Het gemor, dat de Israëlieten tegen Mij hebben aangeheven, heb Ik vernomen.

²⁸ Zeg hun: Zo waar Ik leef, is de godsspraak van Jahweh! Zoals zij te mijnen aanhoren hebben gesproken, zo zal Ik met u doen.

²⁹ In deze woestijn zullen uw lijken vallen: allen, die van u gemonsterd zijn, allen zonder uitzondering, van twintig jaar af: omdat gij tegen Mij hebt gemord.

³⁰ Neen, gij komt het land niet binnen, dat Ik u met opgestoken hand als woonplaats beloofd heb, behalve Kaleb, de zoon van Jefoenne en Josuë, de zoon van Noen.

³¹ Maar uw kinderen, die gij al tot een prooi hebt verklaard, zal Ik er binnenleiden, en zij zullen het land waarderden, dat gij hebt versmaad.

³² Uw lijken zullen in deze woestijn blijven liggen,

³³ en uw zonen zullen veertig jaar lang in de woestijn blijven zwerven en uw tuchteloos gedrag moeten boeten, totdat uw lijken in de woestijn zijn vergaan.

³⁴ Zoals gij veertig dagen het land hebt verkend, zo zullen zij veertig jaren uw misdaden boeten, een jaar voor iedere dag. Zo zult ge beseffen wat mijn afkeer betekent,

³⁵ Ik, Jahweh, heb het gezegd! Zo zal Ik doen met heel deze boze gemeenschap, die tegen Mij heeft samengespannen; in deze woestijn zullen zij omkomen, daar zullen zij sterven.

³⁶ De mannen nu, die Moses had uitgezonden, om het land te verkennen, en die bij hun terugkeer heel de gemeenschap tegen Hem hadden doen morren, door praatjes over dat land te vertellen,

³⁷ de mannen, die dergelijke lasterpraat hadden verspreid, stierven voor het aanschijn van Jahweh een plotselinge dood.

³⁸ Van al de mannen, die het land waren gaan verkennen, bleven alleen Josuë, de zoon van Noen, en Kaleb, de zoon van Jefoenne, in leven.

³⁹ Toen Moses dit alles aan de Israëlieten had overgebracht, werd het volk diep bedroefd.

⁴⁰ Vroeg in de volgende morgen wilden zij de top van de berg beklimmen, en riepen: Zie, we trekken al op naar de plaats, waarvan Jahweh gesproken heeft; want we hebben gezondigd!

⁴¹ Maar Moses sprak: Waarom overtreedt ge Jahweh's bevel? Het zal u niet lukken.

⁴² Trekt niet op; want Jahweh is niet in uw midden. Ge zult zeker door uw vijanden worden verslagen;

⁴³ want de Amalekieten en Kanaänieten staan daar tegenover u. Door het zwaard zult ge vallen; want gij hebt u van Jahweh afgekeerd, en Jahweh staat u niet bij.

⁴⁴ Maar ze waren vermetel genoeg, om toch de top van de berg te bestijgen, ofschoon de ark van Jahweh's Verbond en Moses de legerplaats niet

verlieten.

⁴⁵ Doch de Amalekieten en Kanaänieten, die op de berg woonden, kwamen naar beneden, versloegen ze, en dreven ze terug tot Chorma toe. En de Amalekieten en Kanaänieten hielden het laagland bezet.

15

¹ Jahweh sprak tot Moses:

² Beveel de Israëlieten en zeg hun: Wanneer gij het land, waar gij wonen zult en dat Ik u geven zal, zijt binnengegaan,

³ en gij wilt Jahweh een vuuroffer brengen, een brand- of een slachtoffer, als vervulling van een gelofte, als een vrijwillige gave, of bij uw feesten, om zo Jahweh uit het rundvee of kleinvee een heerlijke geur te bereiden:

⁴ dan moet hij, die een lam aan Jahweh offert, als spijsoffer een issaron meelbloem, gemengd met een vierde hin olie,

⁵ als plengoffer een vierde hin wijn bij het brand- of slachtoffer voegen.

⁶ Bij een ram moet ge als spijsoffer twee issaron meelbloem, gemengd met een derde hin olie,

⁷ en als plengoffer een derde hin wijn opdragen als een heerlijke geur voor Jahweh.

⁸ Wanneer gij een jong rund als brand- of slachtoffer wilt brengen, als vervulling van een gelofte, of als vredeoffer voor Jahweh,

⁹ dan moet ge bij het rund als spijsoffer drie issaron meelbloem, gemengd met een halve hin olie,

¹⁰ en als plengoffer een halve hin wijn opdragen als een heerlijk geurend vuuroffer voor Jahweh.

¹¹ Zo moet ge doen bij iederen stier, bij iederen ram, bij ieder lam of elke jonge geit.

¹² Zoveel dieren ge offert, zoveel spijsoffers moet ge brengen.

¹³ Zo moet ieder landskind handelen, als hij Jahweh een heerlijk geurend vuuroffer wil brengen.

¹⁴ Wanneer een vreemdeling, die tijdelijk bij u vertoeft, of reeds geslachten lang in uw midden woont, Jahweh een heerlijk geurend vuuroffer wil brengen, dan moet hij het op dezelfde manier doen als gij.

¹⁵ Hetzelfde voorschrift geldt voor u en voor den vreemdeling, die bij u vertoeft; het is een eeuwig geldend voorschrift van geslacht tot geslacht. Gij en de vreemdeling zullen voor Jahweh gelijk zijn.

¹⁶ Dezelfde wet en dezelfde bepalingen gelden voor u en voor den vreemdeling, die bij u vertoeft.

¹⁷ Jahweh sprak tot Moses:

¹⁸ Beveel de Israëlieten, en zeg hun: Wanneer ge in het land zijt gekomen, waarheen Ik u breng,

¹⁹ en gij eet het brood van het land, dan moet gij een cijns aan Jahweh afstaan.

²⁰ Als eersteling van uw meel moet ge een koek als cijns afdragen; als een cijns van de dorsvloer moet ge ze brengen.

²¹ Van uw eerste meel moet gij een cijns aan Jahweh brengen van geslacht tot geslacht.

²² Wanneer de gemeenschap een misstap begaat, en al deze geboden, die Jahweh aan Moses heeft gegeven, niet onderhoudt:

²³ alles namelijk wat Jahweh u door Moses heeft geboden van de dag af, dat Jahweh het u bevolen heeft tot later bij uw nageslacht:

²⁴ maar het buiten weten van de gemeenschap bij vergissing gebeurt, dan moet heel de gemeenschap een jongen stier als een heerlijk geurend brandoffer met zijn voorgeschreven spijs- en drankoffer aan Jahweh opdragen, en een bok als zondeoffer.

²⁵ De priester zal voor heel de gemeenschap der Israëlieten verzoening verkrijgen, en hun zal vergiffenis worden geschonken, omdat het een vergissing was, en omdat zij voor hun vergissing hun gaven als een vuuroffer aan Jahweh en hun zondeoffer voor het aanschijn van Jahweh hebben gebracht.

²⁶ Heel de gemeenschap der Israëlieten zal die vergiffenis moeten verkrijgen, met den vreemdeling, die in uw midden woont; want de vergissing drukt op heel het volk.

²⁷ Wanneer een enkel persoon bij vergissing een zonde begaat, moet hij een eenjarig geitje als zondeoffer brengen.

²⁸ De priester zal voor het aanschijn van Jahweh voor hem, die bij vergissing zonde heeft begaan, verzoening verkrijgen door de verzoeningsplechtigheid voor hem te verrichten; dan zal hem vergiffenis worden geschonken.

²⁹ Dezelfde wet geldt voor u allen, die een vergissing begaat, voor den ingezetene onder de Israëlieten en voor den vreemdeling in uw midden.

³⁰ Maar wanneer iemand, een ingezetene of een vreemdeling, met opzet zondigt, dan hoont hij

Jahweh, en zal van zijn volk worden afgesneden.

³¹ Want hij heeft het woord van Jahweh veracht, en zijn gebod overtreden; hij zal onherroepelijk worden afgesneden, en zijn zonde moeten boeten.

³² Terwijl de Israëlieten in de woestijn vertoefden, betrapten zij een man, die op de sabbat hout aan het sprokkelen was.

³³ Zij, die hem daarbij betrapten, brachten hem voor Moses en Aäron en heel de gemeenschap.

³⁴ Men zette hem in verzekerde bewaring, omdat er nog niet duidelijk was bepaald, wat er met hem moest gebeuren.

³⁵ Maar Jahweh sprak tot Moses: Die man moet ter dood worden gebracht; heel de gemeenschap moet hem buiten de legerplaats stenigen.

³⁶ Heel de gemeenschap voerde hem dus buiten de legerplaats, en stenigde hem dood, zoals Jahweh het Moses bevolen had.

³⁷ Jahweh sprak tot Moses:

³⁸ Beveel de Israëlieten, en zeg hun, dat zij en hun nageslacht kwasten moeten maken aan de slippen van hun kleren, en aan de slipkwasten een violette draad.

³⁹ Dit is de bedoeling der kwasten: Wanneer gij ze ziet, zult ge u alle geboden van Jahweh herinneren, en ze volbrengen, en niet uw harten en ogen volgen, en u daardoor laten verleiden.

⁴⁰ Zo zult ge al mijn geboden indachtig zijn, ze volbrengen, en heilig zijn voor uw God.

⁴¹ Ik ben Jahweh, uw God, die u uit Egypte heb geleid, om uw God te zijn; Ik ben Jahweh, uw God!

16

¹ Kore, de zoon van Jishar, zoon van Kehat, zoon van Levi, en Datan en Abiram, zonen van Eliab, zoon van Palloe, zoon van Ruben,

² kwamen in opstand tegen Moses met twee honderd vijftig israëlietische mannen, allemaal leiders van de gemeenschap, raadslieden en mannen van aanzien.

³ Zij schoolden samen tegen Moses en Aäron, en zeiden: Nu is het genoeg, zonen van Levi! Heel de gemeenschap en al haar leden zijn heilig, en Jahweh is in hun midden. Waarom verheft gij u dan boven de gemeente van Jahweh?

⁴ Toen Moses dit hoorde, viel hij op zijn aangezicht neer,

⁵ en sprak tot Kore en heel zijn aanhang: Morgen zal Jahweh doen weten, wie Hem behoort, wie heilig is, en tot Hem mag naderen, en wien Hij uitverkoren heeft, om tot Hem te komen.

⁶ Laat Kore en heel zijn aanhang dus het volgende doen: Neemt wierookvaten,

⁷ legt daar morgen vuur in, en doet er wierook op voor het aanschijn van Jahweh; wie Jahweh dan zal uitverkiezen, zal heilig zijn.

⁸ En Moses vervolgde tot Kore: Luistert, zonen van Levi!

⁹ Is het u niet genoeg, dat Israëls God u van de gemeenschap van Israël heeft afgezonderd, om u tot Zich te doen naderen, de dienst in de tabernakel van Jahweh te verrichten, en voor de gemeenschap te staan, om haar te dienen?

¹⁰ Hij heeft u met al de zonen van Levi, uw broeders, tot Zich doen komen, en nu eist ge ook

nog het priesterschap?

¹¹ Dus tegen Jahweh spant gij samen met heel uw aanhang. Want wat is Aäron, dat gij mort tegen hem!

¹² Moses liet nu Datan en Abiram, de zonen van Eliab, ontbieden. Maar zij antwoordden: We komen niet.

¹³ Is het u niet genoeg, dat gij ons hebt weggevoerd uit een land, dat van melk en honing overvloedt, om ons in de woestijn te doen sterven? Wilt ge ons ook nog tiranniseren?

¹⁴ Ge hebt ons niet eens naar een land gebracht, dat van melk en honing overvloedt, of ons akkers en wijngaarden gegeven. Wilt gij die mannen zand in de ogen strooien? Wij komen niet!

¹⁵ Toen werd Moses zeer vergramd, en hij sprak tot Jahweh: Neem hun offer niet aan; geen ezel heb ik hun ontnomen, en niemand hunner kwaad gedaan.

¹⁶ Daarna sprak Moses tot Kore: Zorg, dat gij u morgen met heel uw aanhang voor het aanschijn van Jahweh bevindt: gij, de anderen en Aäron.

¹⁷ Iedereen moet zijn wierookvat nemen, er wierook in doen, en het voor het aanschijn van Jahweh brengen; dus twee honderd vijftig wierookvaten, behalve dat van u zelf en Aäron.

¹⁸ Iedereen nam dus zijn wierookvat, legde er vuur in, deed er wierook op, en stelde zich op bij de ingang van de openbaringstent. Zo deden ook Moses en Aäron.

¹⁹ Maar Kore had heel de gemeenschap tegen hen opgeroepen bij de ingang van de openbaringstent. Toen verscheen de heerlijkheid van Jahweh

aan heel de gemeenschap.

²⁰ En Jahweh sprak tot Moses en Aäron:

²¹ Zondert u af van deze gemeenschap; want Ik zal ze in een oogwenk verdelgen.

²² Toen vielen zij op hun aangezicht neer, en zeiden: O God! God over het leven van alle schepselen! Een enkel man heeft gezondigd, en Gij zoudt op heel de gemeenschap vergramd zijn!

²³ Jahweh gaf Moses ten antwoord:

²⁴ Beveel de gemeenschap: Verwijdert u van de aanhang van Kore!

²⁵ Daarop ging Moses zelf naar Datan en Abiram, en de oudsten van Israëel volgden hem.

²⁶ En hij beval de gemeenschap: Verwijdert u van de tenten dezer booswichten, en raakt niets aan, wat hun toebehoort, opdat ge niet wordt meegesleept met al hun zonden.

²⁷ En men verwijderde zich van de woningen van Kore, Datan en Abiram. Intussen waren Datan en Abiram naar buiten gekomen en met hun vrouwen, zonen en kleine kinderen aan de ingang van hun tenten gaan staan.

²⁸ Nu sprak Moses: Hieraan zult ge erkennen, dat Jahweh mij heeft gezonden, om dit alles te doen, en dat het geen eigen verzinsel is!

²⁹ Zo die daar sterven als alle mensen, en het lot aller mensen hen treft, dan heeft Jahweh mij niet gezonden.

³⁰ Maar zo Jahweh iets ongehoords wrocht, zo de grond zijn muil openspert en hen met al het hunne verslindt, zodat ze levend in het dodenrijk dalen, dan zult ge erkennen, dat die mannen Jahweh hebben gehoond.

³¹ Nauwelijks had hij dit alles gezegd, of de grond onder hen scheurde open.

³² De aarde opende haar muil, en verslond hen met hun huisgezinnen, met alle mensen, die bij Kore hoorden en heel hun bezit.

³³ Met al de hunnen, daalden ze levend in het dodenrijk af; de aarde bedekte hen, en ze werden verdeld uit de gemeente.

³⁴ Heel Israël, dat hen omringde, vluchtte weg bij hun gillen, want ze dachten: Anders verslindt de aarde ook ons!

³⁵ Toen ging een vuur uit van Jahweh, en verteerde de twee honderd vijftig mannen, die wierook stonden te offeren.

³⁶ Daarna sprak Jahweh tot Moses:

³⁷ Beveel Elazar, den zoon van den priester Aäron, de wierookvaten uit de brand te redden, en het vuur op enige afstand te verstrooien;

³⁸ want de wierookvaten dezer boosdoeners, die hun leven verbeurd hebben, zijn aan het heiligdom vervallen. Slaat ze tot dunne platen, om het altaar te bekleden; want men heeft ze Jahweh aangeboden, en daardoor zijn ze aan het heiligdom vervallen. Zo zullen ze voor de Israëlieten een waarschuwing zijn.

³⁹ De priester Elazar nam dus de koperen wierookvaten, die zij, die verbrand waren, hadden aangeboden, en plette ze tot een bekleding van het altaar;

⁴⁰ als een herinnering voor de Israëlieten, dat geen onbevoegde, iemand, die niet tot het geslacht van Aäron behoort, naderbij mag komen, om Jahweh een reukoffer te brengen, opdat het hem niet

zal gaan als Kore en zijn aanhang, zoals Jahweh het hem door Moses gezegd had.

⁴¹ Maar nu sloeg heel de gemeenschap der Israëlieten de volgende dag tegen Moses en Aäron aan het morren, en zeide: Gij hebt het volk van Jahweh gedood!

⁴² En daar de gemeenschap tegen Moses en Aäron te hoop liep, begaven zij zich naar de openbaringstent: en zie de wolk overdekte haar, en de heerlijkheid van Jahweh verscheen.

⁴³ Toen Moses en Aäron voor de openbaringstent waren getreden,

⁴⁴ sprak Jahweh tot Moses:

⁴⁵ Verwijder u van deze gemeenschap; want in een oogwenk zal Ik ze verdelgen! Maar zij vielen op hun aangezicht neer,

⁴⁶ en Moses sprak tot Aäron: Neem het wierookvat, leg er vuur in van het altaar, doe er wierook op, en loop er gauw mee naar de gemeenschap, om verzoening voor hen te verkrijgen; want de toorn is van Jahweh's aanschijn uitgegaan, en de straf is al begonnen.

⁴⁷ Aäron nam zijn wierookvat, zoals Moses bevolen had, en snelde midden tussen de gemeente in. En zie, de straf was onder het volk al begonnen. Hij deed er wierook op, voltrok de verzoeningsplechtigheid over het volk,

⁴⁸ en stelde zich tussen de doden en de levenden, zodat de plaag werd gestuit.

⁴⁹ Er waren er veertien duizend zeventienhonderd door de plaag gestorven, behalve nog de anderen, die door het gebeurde met Kore waren omgekomen.

⁵⁰ Toen keerde Aäron naar Moses bij de openbaringstent terug. De plaag had opgehouden.

17

¹ Jahweh sprak tot Moses:

² Beveel de Israëlieten de staf van al hun stamvorsten te brengen, van elke stam één, dus twaalf staven. Schrijf ieders naam op zijn staf.

³ Maar op de staf van Levi moet ge de naam van Aäron schrijven; want ook voor hun stamhoofd moet er een staf zijn.

⁴ Leg ze dan in de openbaringstent voor de verbondstafelen neer, waar Ik Mij aan u openbaar.

⁵ De staf van den man, dien Ik uitkies, zal gaan bloeien. Zo zal Ik het gemor van de Israëlieten tegen u tot zwijgen brengen.

⁶ Moses bracht het aan de Israëlieten over, en al hun stamhoofden gaven hem ieder een staf; dus twaalf staven, voor iedere stam één; ook de staf van Aäron bevond zich daarbij.

⁷ Moses legde die staven voor het aanschijn van Jahweh in de openbaringstent neer.

⁸ Toen Moses de volgende dag in de verbondstent kwam: waarachtig, daar was de staf van Aäron, die aan de stam van Levi behoorde, gaan bloeien; hij had knoppen en bloesem en droeg rijpe amandelen.

⁹ Moses nam al de staven voor het aanschijn van Jahweh weg, en bracht ze naar alle Israëlieten; deze zagen het ook, en iedereen nam zijn eigen staf terug.

¹⁰ Toen sprak Jahweh tot Moses: Leg de staf van Aäron weer voor de verbondstafelen neer, om

hem te bewaren als een waarschuwing voor de weerspannigen, en maak daarmee een eind aan hun morren, opdat zij niet sterven.

¹¹ En Moses deed, wat Jahweh hem bevolen had.

¹² Maar nu zeiden de Israëlieten tot Moses: Ach, wij sterven, wij gaan te gronde, wij komen allemaal om!

¹³ Want iedereen sterft, die tot de tabernakel van Jahweh nadert! Moeten wij dan allen sterven?

18

¹ Jahweh sprak tot Aäron: Gij, uw zonen en het huis van uw vader zult de verantwoording voor het heiligdom dragen; gij en uw zonen zult de verantwoording voor uw priesterschap dragen.

² Maar ook uw broeders, de stam van Levi, de stam van uw vader, moet ge met u doen naderen tot de verbondstent, om zich bij u aan te sluiten, en u en uw zonen te dienen.

³ Zij moeten verrichten wat voor uw ambt en de hele dienst van de Tent nodig is; maar zij mogen de heilige zaken en het altaar niet aanraken; anders sterven zij en ook gijzelf.

⁴ Zij mogen zich dus bij u aansluiten om de dienst bij de openbaringstent uit te oefenen, bij alles wat er voor de Tent valt te doen; maar geen onbevoegde mag u naderen.

⁵ Gij moet de dienst van het heiligdom en de dienst van het altaar uitoefenen, opdat de Toorn niet opnieuw tegen de Israëlieten losbarst.

⁶ Zie, Ik heb uw broeders, de levieten, onder de Israëlieten uitgekozen, als een geschenk voor u; zij

zijn ter beschikking van Jahweh gesteld, om de dienst bij de openbaringstent te verrichten.

⁷ Maar gij met uw zonen zult het priesterschap uitoefenen, bij alles wat aan het altaar en achter het voorhangsel moet worden verricht; als een geschenk geef Ik u het priesterschap; die onbevoegd durft naderen, moet worden gedood.

⁸ Jahweh sprak tot Aäron: Zie, wat van mijn offers overblijft, sta Ik u af; Ik geef het u en uw zonen als uw aandeel van alle gewijde gaven der Israëlieten, als een eeuwig recht.

⁹ Van de hoogheilige offers, voor zover ze niet worden verbrand, zullen al hun gaven aan spijs-, zonde- en schuldoffers, die zij Mij brengen, voor u zijn; dit hoogheilige zal voor u en uw zonen zijn.

¹⁰ Op een hoogheilige plaats moet gij het eten; alle mannelijke personen mogen ervan eten. Gij moet het als iets heiligs beschouwen.

¹¹ Van de geschenken, die men brengt, is het volgende voor u bestemd: Alle strekoffers der Israëlieten geef Ik u en uw zonen en dochters als een eeuwig recht; iedereen van uw gezin, die rein is, mag ervan eten.

¹² Ook al het beste van de olie, van de most en het koren, die zij als eerstelingen aan Jahweh brengen, geef Ik u.

¹³ Ook de eerste vruchten, die zij Jahweh brengen, van alles, wat op hun akkers groeit, zijn voor u; iedereen van uw gezin, die rein is, mag ze eten.

¹⁴ Ook al wat in Israëel met de ban is geslagen, is voor u.

¹⁵ Eveneens al wat de moederschoot opent van mens en dier, dat men Jahweh moet offeren, is

voor u. Maar het eerstgeborene van de mensen moet ge laten vrijkopen, evenals het eerstgeborene van de onreine dieren.

¹⁶ Ge moet een kind laten loskopen, als het een maand oud is, en zijn losgeld zal de vastgestelde prijs bedragen, vijf sikkels volgens het heilig gewicht, dus twintig gera.

¹⁷ Maar het eerstgeborene van runderen, schapen en geiten, moogt gij niet laten vrijkopen, want zij zijn heilig; hun bloed moet ge tegen het altaar sprenkelen, en hun vet in rook doen opgaan als een heerlijk geurend vuuroffer voor Jahweh.

¹⁸ Hun vlees is voor u, evenals de borst van het strekoffer en de rechterschenkel.

¹⁹ Al deze heilige gaven, die de Israëlieten aan Jahweh schenken, geef Ik u en uw zonen en dochters als een eeuwig recht; het is voor u en uw geslacht een eeuwig verbond door zout bekrachtigd voor het aanschijn van Jahweh.

²⁰ Maar tot Aäron zei Jahweh: Gij zult in hun land geen erfbezit ontvangen, en geen aandeel onder hen krijgen. Ik ben uw aandeel en erfbezit te midden van Israëls kinderen.

²¹ Aan de levieten geef Ik alle tienden in Israël tot erfdeel als vergoeding voor hun dienst, die zij bij de openbaringstent verrichten.

²² De Israëlieten mogen dus niet langer tot de openbaringstent naderen; zij zouden daardoor een dodelijke schuld op zich laden.

²³ Maar de levieten zullen de dienst bij de openbaringstent verrichten, en daarvoor verantwoordelijk zijn; dit is een eeuwige wet van geslacht

tot geslacht. Zij zullen onder de Israëlieten geen erfdeel ontvangen;

²⁴ want de tienden der Israëlieten, die zij als cijns aan Jahweh moeten opbrengen, geef Ik aan de levieten tot erfdeel. Daarom heb Ik aangaande hen bepaald: Zij zullen geen erfdeel verkrijgen onder Israëls kinderen.

²⁵ Jahweh sprak tot Moses:

²⁶ Beveel de levieten, en zeg hun: Wanneer gij van de Israëlieten de tienden ontvangt, die Ik u als uw erfdeel heb gegeven, dan moet gij daarvan een cijns aan Jahweh afdragen, de tienden namelijk van die tienden;

²⁷ dit zal worden beschouwd als uw cijns van het koren op de dorsvloer, en van de wijn uit de perskuip.

²⁸ Dus ook gij moet uw cijns aan Jahweh afdragen, en wel van al uw tienden, die gij van de Israëlieten ontvangt; deze cijns aan Jahweh moet gij aan den priester Aäron afstaan.

²⁹ Van al wat gij ontvangt moet gij de volle cijns aan Jahweh brengen, en de heilige gaven moeten het beste deel daarvan zijn.

³⁰ Ge moet hun dus zeggen: Slechts wanneer gij het beste deel daarvan afdraagt, zal dit de levieten worden aangerekend als de opbrengst van dorsvloer en perskuip.

³¹ De rest moogt ge met uw gezinnen op alle plaatsen eten; want het is het loon voor uw dienst bij de openbaringstent.

³² Wanneer gij maar het beste deel afdraagt, zult ge geen schuld op u laden, de heilige gaven der Israëlieten niet ontwijden, en niet sterven.

19

¹ Jahweh sprak tot Moses en Aäron:

² Dit is het voorschrift van de wet, die Jahweh geeft: Beveel de Israëlieten, dat zij u een rode koe brengen, gaaf en zonder gebrek, die nog geen juk heeft gedragen.

³ Ge moet haar aan den priester Elazar geven, die haar buiten de legerplaats moet brengen, en daar in zijn tegenwoordigheid laten slachten.

⁴ Dan moet de priester Elazar met zijn vinger wat van haar bloed nemen, en het zeven maal voor de openbaringstent sprenkelen.

⁵ Daarna moet men de koe in zijn tegenwoordigheid verbranden; haar huid, vlees, en bloed moet men met de darmen verbranden.

⁶ Vervolgens moet de priester cederhout, hysop en karmozijn nemen, en dat midden op de brandende koe werpen.

⁷ Dan moet de priester zijn kleren wassen en een bad nemen, waarna hij in de legerplaats mag komen; maar de priester blijft tot de avond onrein.

⁸ Ook de man, die de koe heeft verbrand, moet zijn kleren wassen, een bad nemen, en is tot de avond onrein.

⁹ Nu moet iemand, die rein is, de as van de koe verzamelen, en die buiten de legerplaats op een reine plaats leggen; ze moet voor de gemeenschap der Israëlieten worden bewaard, om er het reinigingswater mee te bereiden; die koe is een zondeoffer.

¹⁰ Ook de man, die de as van de koe heeft verzameld, moet zijn kleren wassen, en is tot de avond onrein. Voor de Israëlieten zowel als voor den

vreemdeling, die in uw midden woont, geldt voor eeuwig de volgende wet.

¹¹ Wie een lijk van een mens aanraakt, is zeven dagen onrein.

¹² Hij moet op de derde en op de zevende dag zich met dit water laten reinigen; dan is hij weer rein. Zo hij zich op de derde en zevende dag niet heeft laten reinigen, is hij niet rein.

¹³ Iedereen, die het lijk van een mens aanraakt, en zich niet laat reinigen, bezoedelt de tabernakel van Jahweh, en zal van Israël worden afgesneden. Zolang het reinigingswater niet op hem is gesprenkeld, is hij onrein, en blijft hij onrein.

¹⁴ Ook dit is wet: Wanneer een mens in een tent sterft, zal iedereen, die de tent binnentreedt, en alles wat in de tent is, zeven dagen lang onrein zijn;

¹⁵ ook elk open vat, dat niet met een doek is afgedekt, zal onrein zijn.

¹⁶ Zo ook is iedereen, die in het open veld iemand aanraakt, die door het zwaard is vermoord, of een natuurlijke dood is gestorven, de beenderen van een mens, of een graf, zeven dagen onrein.

¹⁷ Voor zulk een onreine moet men wat as van het verbrande zondeoffer nemen, en daarop in een vat levend water doen.

¹⁸ Dan moet een rein man hysop nemen, die in het water dompelen, en de tent besprenkelen, alle voorwerpen en alle personen, die er in waren, en hem die de beenderen, den vermoorde, den gestorvene, of het graf heeft aangeraakt.

¹⁹ Zo moet de reine den onreine op de derde en

op de zevende dag besprenkelen. Als hij op de zevende dag is gereinigd, moet hij nog zijn kleren wassen, en een bad nemen; dan is hij des avonds weer rein.

²⁰ Maar wanneer zulk een onreine zich niet laat reinigen, zal hij van de gemeente worden afgesneden, omdat hij het heiligdom van Jahweh bezoedelt. Zolang er geen reinigingswater op hem is gesprenkeld, blijft hij onrein.

²¹ Dit is voor u een eeuwige wet. Ook hij, die het reinigingswater sprenkelt, moet zijn kleren wassen; en die aan het reinigingswater komt, is tot de avond onrein.

²² Ook wordt alles wat de onreine aanraakt, onrein; en de persoon, die hem aanraakt, is tot de avond onrein.

20

¹ Toen in de eerste maand heel de gemeenschap der Israëlieten in de woestijn Sin was gekomen, vestigde het volk zich te Kadesj. Daar stierf Mirjam, en werd zij begraven.

² Eens toen de gemeenschap geen water had, liep men tegen Moses en Aäron te hoop.

³ Het volk zocht twist met Moses, en zei: Ach, waren we maar gestorven, toen onze broeders omkwamen voor het aanschijn van Jahweh!

⁴ Waarom hebt gij de gemeente van Jahweh naar deze woestijn gevoerd, om ons hier met ons vee te doen omkomen!

⁵ Waarom hebt gij ons uit Egypte geleid, om ons naar deze dorre streek te brengen, waar geen plek is, om te zaaien, waar geen vijg is, geen wijnstok of granaat, zelfs geen water om te drinken!

⁶ Toen liepen Moses en Aäron van de gemeente weg naar de ingang van de openbaringstent, en vielen op hun aangezicht neer. De heerlijkheid van Jahweh verscheen hun,

⁷ en Jahweh sprak tot Moses:

⁸ Neem de staf, en roep met uw broeder Aäron de gemeenschap bijeen, en gebied in hun bijzijn de rots, water te geven. Gij moet voor hen water uit de rots doen vloeien, en de gemeente en haar vee te drinken geven.

⁹ Moses nam dus de staf voor het aanschijn van Jahweh weg, zoals Hij hem bevolen had,

¹⁰ riep met Aäron de gemeente bijeen voor de rots en sprak tot haar: Luistert, rebellen! Kunnen wij wel uit deze rots voor u water doen vloeien!

¹¹ Daarbij hief Moses zijn hand op, en sloeg twee maal met zijn staf op de rots; toen vloeyde er water in overvloed uit, zodat de gemeenschap met haar vee kon drinken.

¹² Maar Jahweh sprak tot Moses en Aäron: Omdat gij Mij niet hebt geloofd, en Mij voor de ogen van de Israëlieten niet als heilig behandeld hebt, zult gij deze gemeente niet binnenleiden in het land, dat Ik hun heb geschonken.

¹³ Dit is het water van Meriba, waar de Israëlieten met Jahweh hebben getwist, en Hij Zich aan hen als heilig toonde.

¹⁴ Van Kadesj uit zond Moses gezanten naar den koning van Edom met de boodschap: Zo spreekt uw broeder Israël! Gij kent alle wederwaardigheden, die wij hebben ondervonden.

¹⁵ Onze vaders zijn naar Egypte getrokken, en wij hebben lange tijd in Egypte gewoond. Maar

de Egyptenaren hebben ons evenals onze vaders mishandeld.

¹⁶ Wij hebben tot Jahweh geroepen, en Hij heeft ons gehoord, en zijn engel gezonden, om ons uit Egypte te leiden. Nu zijn wij in Kadesj, een stad aan de grens van uw gebied,

¹⁷ en wij zouden graag door uw land trekken. Wij zullen niet door uw velden en wijngaarden gaan, en geen water drinken uit uw putten, maar de koninklijke weg blijven houden, zonder rechts of links af te wijken, zolang wij door uw gebied trekken.

¹⁸ Maar Edom gaf hem ten antwoord: Gij moogt er bij mij niet door; anders trek ik u met het zwaard tegemoet.

¹⁹ De Israëlieten drongen bij hem aan: Wij zullen de gebaande wegen houden, en mocht ik of mijn vee van uw water drinken, dan zal ik daarvoor betalen. Het heeft toch niets te betekenen, dat ik te voet er doorheen trek.

²⁰ Hij antwoordde: Ge komt er niet door! En Edom trok hem met veel volk en sterk gewapend tegemoet.

²¹ Daar Edom dus aan Israël de doortocht weigerde door zijn gebied, moest Israël om hem heen trekken.

²² Toen heel de gemeenschap der Israëlieten van Kadesj was opgetrokken, bereikten zij de berg Hor.

²³ En op de berg Hor, aan de grens van het land van Edom, sprak Jahweh tot Moses en Aäron:

²⁴ Aäron zal bij zijn volk worden verzameld; want hij zal het land, dat Ik de Israëlieten heb gegeven, niet binnengaan, omdat gij beiden u

bij het water van Meriba tegen mijn bevel hebt verzet.

²⁵ Neem Aäron en zijn zoon Elazar met u mee, en laat ze de berg Hor bestijgen.

²⁶ Ontdoe Aäron van zijn gewaden, en bekleed er zijn zoon Elazar mee. Dan zal Aäron daar bij zijn volk worden verzameld en daar sterven.

²⁷ Moses deed, wat Jahweh hem had bevolen, en ten aanschouwen van heel de gemeenschap bestegen zij de berg Hor.

²⁸ Moses ontdeed Aäron van zijn gewaden, en bekleedde er zijn zoon Elazar mee. En Aäron stierf daar op de top van de berg. Toen Moses en Elazar van de berg afdaalden,

²⁹ en heel de gemeenschap zag, dat Aäron gestorven was, beweende heel het huis van Israëel Aäron dertig dagen lang.

21

¹ Toen de kanaänietische koning van Arad, die in de Négeb woonde, hoorde, dat Israëel de weg naar Atarim had ingeslagen, viel hij Israëel aan, en nam enigen hunner gevangen.

² Toen deed Israëel aan Jahweh deze gelofte: Zo Gij dit volk in mijn hand levert, zal ik hun steden met de ban slaan!

³ Toen Jahweh Israëel had verhoord, en de Kanaänieten had overgeleverd, sloeg men dan ook hun steden met de ban, en noemde die stad Chorma.

⁴ Van de berg Hor braken zij op in de richting van de Rode Zee, om rond het land van Edom te trekken. Maar door die tocht werd het volk ongeduldig,

⁵ en sprak tegen God en Moses: Waarom hebt ge ons uit Egypte geleid, om te sterven in de woestijn? Want we hebben geen brood en geen water, en we walgen van die armzalige kost!

⁶ Daarom zond Jahweh vergiftige slangen onder het volk, die het beten, zodat er velen van Israël stierven.

⁷ Toen liep het volk naar Moses, en sprak: Wij hebben gezondigd; want we zijn onbeschaamd geweest tegen Jahweh en tegen u! Bid Jahweh toch, dat Hij de slangen van ons wegneemt. En Moses bad voor het volk.

⁸ Toen sprak Jahweh tot Moses: Maak een slang, en bevestig die aan een paal; dan zal iedereen, die gebeten is en er naar opziet, in leven blijven.

⁹ Moses maakte een koperen slang, en bevestigde die aan een paal. En wanneer iemand door een slang werd gebeten, en hij zag op naar de koperen slang, dan bleef hij in leven.

¹⁰ Toen trokken de Israëlieten verder, en legerden zich te Obot.

¹¹ Van Obot trokken zij verder, en legerden zich te Ijje-Haäbarim in de woestijn, ten oosten van Moab.

¹² Van daar trokken zij verder, en legerden zich in het dal Zéred.

¹³ Van daar trokken zij verder, en legerden zich aan de overkant van de Arnon, waar hij nog in de woestijn ligt en uit het land der Amoriëten komt; want de Arnon is de grens van Moab tussen Moab en de Amoriëten.

¹⁴ Daarom heet het in het boek van de oorlogen van Jahweh: Waheb in Soefa, En de kloven van de Arnon:

¹⁵ De steilste der kloven, Die zich uitstrekt tot de omgeving van Ar En aanleunt tegen de grenzen van Moab.

¹⁶ Van daar trokken zij verder naar Beër; dit is de welput, waar Jahweh tot Moses heeft gesproken: “Roep het volk bijeen, en Ik zal hun water geven”,

¹⁷ en waar Israël toen dit lied heeft gezongen: Wel op, gij put! Zingt hem ter eer,

¹⁸ De put, die koningen hebben gegraven, Vorsten van het volk hebben gedolven Met hun schepter, met hun staven. Van Beër trok men verder naar Mattana,

¹⁹ van Mattana naar Nachaliël, van Nachaliël naar Bamot,

²⁰ van Bamot naar het dal in de vlakte van Moab, en naar de top van de Pisga, die oprijst ten oosten van de woestenij.

²¹ Nu zond Israël gezanten naar Sichon, den koning der Amorieten, met de boodschap:

²² Ik zou graag door uw land trekken. Wij zullen niet door uw velden en wijngaarden gaan, en geen water drinken uit uw putten, maar de koninklijke weg blijven houden, zolang we door uw gebied trekken.

²³ Maar Sichon stond Israël niet toe, door zijn gebied te trekken. Sichon verzamelde al zijn volk, trok Israël in de woestijn tegemoet, rukte op naar Jáhas en greep Israël aan.

²⁴ Israël joeg hem over de kling, en nam zijn land in bezit van de Arnon af tot de Jabbok, dus tot aan de Ammonieten toe; want Jazer was de grens der Ammonieten.

²⁵ Israël veroverde al de steden der Amorieten, en vestigde zich in die steden, tot zelfs in Chesjbon

en al haar onderhorige plaatsen.

²⁶ Want Chesjbon was de stad van Sichon, den koning der Amoriëten, die vroeger tegen den koning van Moab had gestreden, en hem toen al zijn land had ontrukkt tot de Arnon toe.

²⁷ Daarom zeggen de zangers: Komt, om Chesjbon te herbouwen, De stad van Sichon te versterken!

²⁸ Want een vuur ging uit van Chesjbon, Een vlam uit Sichons stad: Het verteerde de steden van Moab, Verslond de hoogten van de Arnon.

²⁹ Wee u, Moab; Gij zijt verloren. volk van Kemosj! Zijn zonen heeft hij tot vluchtelingen gemaakt, Zijn dochters gevangenen van Sichon, den Amoriëtenkoning;

³⁰ Hun spruiten kwamen om, van Chesjbon tot Dibon: Hun vrouwen tot Nófach, dat bij Medeba ligt.

³¹ Toen Israël in het land der Amoriëten vaste voet had gekregen,

³² liet Moses Jazer verspieden, nam het met haar onderhorige plaatsen in, en verdreef de Amoriëten, die daar woonden.

³³ Daarna veranderden zij van richting, en sloegen de weg in naar Basjan. Maar Og, de koning van Basjan, rukte hen met al zijn volk bij Edrei tegemoet, om hen te bestrijden.

³⁴ Doch Jahweh sprak tot Moses: Vrees hem niet; want Ik heb hem met heel zijn volk en heel zijn land in uw hand geleverd: ge moet met hem doen, wat ge met Sichon, den koning der Amoriëten, hebt gedaan, die in Chesjbon woonde.

³⁵ Zij versloegen hem dus met zijn zonen en heel

zijn volk, tot er geen vluchteling meer overbleef, en zij namen zijn land in bezit.

22

¹ Daarna trokken de Israëlieten verder, en legerden zich in de velden van Moab, aan de overkant van de Jordaan bij Jericho.

² Maar Balak, de zoon van Sippor, had alles gezien, wat Israël de Amorieten had berokkend.

³ En Moab werd zeer bevreesd voor het volk, omdat het heel talrijk was; en vol angst voor de Israëlieten

⁴ sprak Moab tot de oudsten van Midjan: Die zwerm zal nog heel de omtrek kaal vreten, zoals het rund de velden afgraast. Daarom zond Balak, de zoon van Sippor, die toen koning van Moab was,

⁵ gezanten naar Balaäm, den zoon van Beor, te Petor aan de Rivier in het land van zijn volksgenoten, om hem te ontbieden. Ze moesten zeggen: Daar is een volk uit Egypte getogen, dat het land overdekt, en zich vlak naast mij heeft genesteld.

⁶ Kom dus, en vervloek mij dat volk; want het is mij te machtig. Misschien kan ik het dan verslaan, en het uit het land verdrijven; want ik weet: Wien gij zegent, is gezegend, en wien gij vervloekt, is vervloekt.

⁷ De oudsten van Moab en Midjan gingen dus op weg, en namen het waarzeggersloon met zich mee. Ze kwamen bij Balaäm aan, en brachten hem het verzoek van Balak over.

⁸ Hij gaf hun ten antwoord: Blijft vannacht hier; dan deel ik u de beslissing mee, die Jahweh

mij ingeeft. De vorsten van Moab bleven dus bij Balaäm overnachten.

⁹ Nu verscheen God aan Balaäm, en sprak: Wie zijn deze mannen, die bij u overnachten?

¹⁰ Balaäm zeide tot God: Balak, de zoon van Sippor, de koning van Moab, heeft mij laten berichten:

¹¹ Daar is een volk uit Egypte getogen, dat het land overdekt. Kom dus, en vervloek het voor mij; misschien kan ik het dan overwinnen en verdrijven.

¹² Maar God sprak tot Balaäm: Gij moogt niet met hen meegaan, en dat volk niet vervloeken; want het is gezegend.

¹³ Daarom zei Balaäm de volgende morgen tot de vorsten van Balak: Gaat terug naar uw land; want Jahweh wil mij niet toestaan, met u mee te gaan.

¹⁴ De vorsten van Moab vertrokken dus, kwamen bij Balak aan, en zeiden: Balaäm heeft geweigerd, met ons mee te gaan.

¹⁵ Toen zond Balak opnieuw vorsten, talrijker en aanzienlijker nog dan de eersten.

¹⁶ Ook dezen kwamen bij Balaäm aan, en zeiden tot hem: Zo spreekt Balak, de zoon van Sippor! Laat u toch niet weerhouden, tot mij te komen;

¹⁷ want ik zal u vorstelrijk belonen, en al wat gij mij zegt, zal ik doen. Kom slechts, en vervloek mij dat volk.

¹⁸ Maar Balaäm antwoordde de dienaren van Balak: Al gaf Balak mij zijn huis vol zilver en goud, ik kan het bevel van Jahweh, mijn God, niet overtreden, in het kleine noch in het grote.

19 Maar blijft ook gij vannacht hier; dan zal ik weten, wat Jahweh mij verder beveelt.

20 En God verscheen Balaäm des nachts, en sprak tot hem: Zo die mannen gekomen zijn, om u te ontbieden, ga dan met hen mee; maar doe slechts, wat Ik u zeg!

21 Balaäm maakte zich dus in de morgen gereed, zadelde zijn ezelin, en ging met de vorsten van Moab mee.

22 Toch was God vergramd dat hij ging. Daarom plaatste een engel van Jahweh zich op de weg, om hem tegen te houden, terwijl hij vergezeld van twee dienaren op zijn ezelin kwam aangereden.

23 Toen de ezelin den engel van Jahweh met het getrokken zwaard in de hand op de weg zag staan, week de ezelin van de weg af, en ging het veld in. Balaäm sloeg de ezelin, om haar weer op de weg terug te brengen.

24 Nu plaatste de engel zich op een smal pad, dat tussen de wijngaarden liep, en aan weerskanten een muur had.

25 Toen de ezelin den engel van Jahweh zag, drong zij zich tegen de muur, en knelde de voet van Balaäm tegen de muur; hij sloeg haar opnieuw.

26 Daarna ging de engel van Jahweh verder, en plaatste zich op een nauw punt, waar geen gelegenheid was, om naar rechts of links uit te wijken.

27 Toen de ezelin den engel van Jahweh zag, ging ze onder Balaäm liggen. Balaäm werd kwaad, en ranselde de ezelin met een stok.

28 Maar nu opende Jahweh de bek van de ezelin,

en ze zei tegen Balaam: Wat heb ik u toch gedaan, dat ge me nu voor de derde maal slaat?

²⁹ Balaam antwoordde de ezelin: Omdat ge mij voor de gek houdt; had ik een zwaard in mijn hand, dan sloeg ik je dood.

³⁰ De ezelin vervolgde tot Balaam: Ben ik niet uw ezelin, waarop ge van jongsaf rijdt tot de dag van vandaag; ben ik gewoon, mij zo tegenover u te gedragen? Hij antwoordde: Neen.

³¹ Toen opende Jahweh de ogen van Balaam, zodat hij den engel van Jahweh op de weg zag staan met het getrokken zwaard in zijn hand; hij wierp zich neer, en boog zich met zijn aangezicht ter aarde.

³² De engel van Jahweh sprak tot hem: Waarom slaat gij uw ezelin nu al voor de derde maal? Zie, ik ben uitgetrokken, om u tegen te houden; want uw tocht is tegen mijn wil.

³³ De ezelin heeft mij bespeurd, en is drie maal voor mij uitgeweken; had ze het niet gedaan, dan had ik u gedood, maar haar in leven gelaten.

³⁴ Toen zei Balaam tot den engel van Jahweh: Ik heb gezondigd; ik wist immers niet, dat gij op de weg voor mij stondt. Als het u dus niet behaagt, keer ik terug.

³⁵ Maar de engel van Jahweh zei tot Balaam: Ga met die mannen mee, doch spreek slechts, wat Ik u zeg. Toen ging Balaam met de vorsten van Balak mee.

³⁶ Zodra Balak hoorde, dat Balaam in aantocht was, trok hij hem tegemoet tot Ar-Moab, dat aan de Arnon ligt, aan de uiterste grens van het land.

³⁷ En Balak zei tot Balaam: Heb ik u niet drin-

gend laten ontbieden? Waarom kwaamt ge dan niet naar mij toe? Gij dacht zeker, dat ik u niet genoeg kon belonen.

³⁸ Maar Balaäm antwoordde Balak: Zie, ik ben tot u gekomen, maar ik zal geen ander woord kunnen spreken, dan Jahweh mij in de mond legt!

³⁹ Balaäm ging met Balak verder, en zij kwamen te Kirjat-Choësot.

⁴⁰ Daar offerde Balak runderen en schapen, en liet er van aan Balaäm brengen en aan de vorsten, die hem vergezelden.

⁴¹ De volgende morgen nam Balak Balaäm met zich mee, en deed hem Bamot-Báal bestijgen, vanwaar hij het volk tot de uiterste rijen kon overzien.

23

¹ Toen sprak Balaäm tot Balak: Bouw hier voor mij zeven altaren, en maak zeven stieren en zeven rammen voor mij gereed.

² Balak deed zoals Balaäm gezegd had, en offerde een stier en een ram op ieder altaar.

³ Nu sprak Balaäm tot Balak: Blijf hier bij uw offer, terwijl ik heenga. Misschien dat Jahweh mij verschijnt; dan zal ik u verkondigen, wat Hij mij openbaart. Toen ging hij naar een kale heuvel,

⁴ waar God hem verscheen. Balaäm zeide tot Hem: Ik heb zeven altaren gebouwd, en op ieder altaar een stier en een ram laten offeren.

⁵ Nu legde Jahweh Balaäm een woord in de mond, en sprak: Keer terug naar Balak, en zeg dit.

⁶ Hij keerde dan naar hem terug, terwijl hij nog bij zijn offer stond met al de vorsten van Moab.

⁷ Hij hief zijn orakel aan en sprak: Uit Aram heeft mij Balak ontboden, Moabs koning uit de bergen ten oosten: Kom, vloek voor mij Jakob, Kom, verwens Israëel!

⁸ Maar hoe zal ik vervloeken, Dien God niet vervloekt; Hoe zal ik verwensen Dien Jahweh niet verwenst!

⁹ Waarachtig, ik zie het van de top van de rotsen, Ik aanschouw het van de heuvelen af: Zie, een volk dat in afzondering woont, En zich niet onder de volken rekent.

¹⁰ Maar wie zal het stof van Jakob tellen, Wie Israëls drommen berekenen? Mocht ik de dood der rechtvaardigen sterven, Mocht mijn einde zijn als het hunne!

¹¹ Maar Balak zeide tot Balaäm: Wat doet ge me nu! Ik heb u ontboden om mijn vijanden te vervloeken; en zie, ge spreekt een zegening uit!

¹² Hij gaf hem ten antwoord: Moet ik dan niet eerlijk spreken, wat Jahweh mij in de mond heeft gelegd?

¹³ Toen zei Balak tot hem: Kom met mij naar een andere plaats, vanwaar gij slechts zijn uiterste rijen kunt zien, en niet het geheel; vandaar zult ge het voor mij vervloeken.

¹⁴ Hij nam hem dus mee naar het Spiedersveld op de top van de Pisga, waar hij zeven altaren bouwde, en op ieder altaar een stier en een ram offerde.

¹⁵ En Balaäm sprak tot Balak: Blijf hier bij uw offer staan: terwijl ik heenga, om een nieuwe verschijning te hebben.

¹⁶ En Jahweh verscheen aan Balaäm, legde een

woord in zijn mond en sprak: Keer terug naar Balak, en zeg dit.

¹⁷ Hij ging naar hem toe, terwijl deze nog bij zijn offer stond met de vorsten van Moab. Balak vroeg hem: Wat heeft Jahweh gezegd?

¹⁸ Toen hief hij zijn orakel aan en sprak: Sta op, Balak, en hoor: Luister naar mij, zoon van Sippor:

¹⁹ God is geen mens, die zijn woord breekt, Geen mensenkind, wien iets berouwt. Zou Hij iets zeggen, dat Hij niet uitvoert; Iets spreken, dat Hij niet houdt?

²⁰ Zie, ik heb opdracht te zegenen, Ik zegen, en trek het niet terug:

²¹ Ik aanschouw geen onheil in Jakob, Zie geen rampen in Israël! Jahweh, zijn God, is met hem, Koningsjubel klinkt onder hem op.

²² God heeft hem uit Egypte geleid, Het heeft hoornen als die van een buffel.

²³ Neen, tegen Jakob helpt geen waarzeggerij, Geen wichelarij tegen Israël: Thans wordt over Jakob gezegd, En over Israël, wat God zal doen.

²⁴ Ziedaar een volk, dat zich opricht als een leeuwin, En als een leeuw zich verheft; Dat niet neerligt, eer het zijn buit heeft verslonden, En het bloed der gesneuvelden heeft gedronken.

²⁵ Nu zei Balak tot Balaâm: Kunt ge het niet vervloeken, zegen het tenminste niet.

²⁶ Maar Balaâm antwoordde Balak: Heb ik u niet gezegd: "Al wat Jahweh mij zegt, zal ik doen?"

²⁷ Toen zei Balak tot Balaâm: Kom, ik zal u naar een andere plaats brengen: misschien behaagt het God, dat gij het van daaruit vervloekt.

²⁸ Balak nam Balaâm dus mee naar de top van

de Peor, die oprijst ten oosten van de woestenij.

²⁹ Daar sprak Balaäm tot Balak: Bouw hier voor mij zeven altaren, en maak zeven stieren en zeven rammen voor mij gereed.

³⁰ Balak deed, wat Balaäm gezegd had, en offerde een stier en een ram op ieder altaar.

24

¹ Maar daar Balaäm inzag, dat het Jahweh behaagde Israël te zegenen, ging hij niet heen als de vorige keren, om waarzeggende tekens te vinden, doch liep de woestijn in.

² Toen Balaäm echter zijn ogen opsloeg en Israël volgens zijn stammen gelegerd zag, kwam de geest van God op hem.

³ Hij hief zijn orakel aan, en sprak: Godsspraak van Balaäm, zoon van Beor, Godsspraak van den man, met het open oog;

⁴ Godsspraak van een, die Gods woorden hoort, En de gedachte van den Allerhoogste kent; Die gezichten van den Almachtige schouwt. En neerzinkt met ontsluiserde blik.

⁵ Hoe schoon zijn uw tenten, o Jakob, Uw woningen, o Israël:

⁶ Als dalen strekken zij zich uit, Als tuinen langs een rivier, Als eiken, door Jahweh geplant, Als ceders langs waterstromen.

⁷ Het water vloeit over zijn emmers, Zijn zaad wordt volop gedrenkt. Boven Agag verheft zich zijn koning, En is zijn koningschap verheven.

⁸ God heeft hem uit Egypte geleid; Het heeft hoornen als die van een buffel. Hij verslindt de

volken, die zijn vijanden zijn, Vermorzelt hun beenderen, verbrijzelt hun lenden,

⁹ Hij kromt zich, vlijt zich neer als een leeuw, En als een leeuwin; wie durft hem wekken? Die u zegenen, zijn gezegend, Die u vervloeken, vervloekt!

¹⁰ Maar nu werd Balak woedend op Balaäm; hij sloeg zijn handen ineen, en zei tegen hem: Ik heb u ontboden, om mijn vijanden te vervloeken; en zie, tot driemaal toe spreekt ge zegening uit.

¹¹ Maak dat ge wegkomt naar huis. Ik heb beloofd, u vorstelijk te belonen, maar Jahweh heeft u het loon niet gegund.

¹² Balaäm gaf Balak ten antwoord: Heb ik uw boden, die gij naar mij toezondt, niet gezegd:

¹³ Al geeft Balak mij zijn huis vol zilver en goud, ik kan het bevel van Jahweh niet overtreden, en uit mijzelf iets doen, goed of kwaad; ik spreek slechts, wat Jahweh beveelt.

¹⁴ Nu keer ik terug naar mijn volk; maar ik wil u eerst nog verkonden, wat dit volk aan het uwe zal doen op het einde der tijden.

¹⁵ Toen hief hij zijn orakel aan, en sprak: Godsspraak van Balaäm, zoon van Beor, Godsspraak van den man, met het open oog;

¹⁶ Godsspraak van een, die Gods woorden hoort, En de gedachte van den Allerhoogste kent; Die gezichten van den Almachtige schouwt, En neerzinkt met ontsluiserde blik!

¹⁷ Ik zie Hem, maar niet in het heden, Ik aanschouw Hem, maar niet van nabij: Een ster rijst omhoog uit Jakob, Een schepter komt uit Israël op; Hij verbrijzelt de slapen van Moab, De schedel van al die verwatenen.

¹⁸ Edom wordt een wingewest, Een wingewist Seir. Israël zal dappere daden verrichten,

¹⁹ En heersen uit Jakob; Zijn vijanden zal Hij verdelgen, De resten van Seir.

²⁰ Maar toen hij Amalek zag, hief hij zijn orakel aan, en sprak: De keur der volken is Amalek, Maar zijn nageslacht is ten ondergang gedoemd!

²¹ Toen hij den Keniet zag, hief hij zijn orakel aan, en sprak: Uw woning is stevig, En uw nest is gebouwd op de rots,

²² Toch zal Kain worden verwoest: Wanneer voert Assjoer u weg?

²³ Hij vervolgde zijn orakel en sprak: Wee, wie zal leven, als God het voltrekt?

²⁴ Van de kust der Kittiërs komen schepen. Die Assjoer met Eber vernederen; Ook deze is ten ondergang gedoemd!

²⁵ Toen stond Balaäm op, en keerde naar zijn woonplaats terug; en ook Balak ging zijns weegs.

25

¹ Toen Israël in Sjittim vertoefde, begon het volk ontucht te plegen met de dochters van Moab,

² en deze nodigden het volk uit tot de offers van haar goden. Het volk nam aan die offermaaltijden deel, aanbad haar goden,

³ en Israël diende Báal-Peor. Daarom ontbrandde de toorn van Jahweh tegen Israël.

⁴ En Jahweh sprak tot Moses:Neem alle schuldigen onder het volk, en hang ze voor Jahweh op in de volle zon, opdat Jahweh's gloeiende toorn van Israël moge wijken.

⁵ Moses beval dus de rechters van Israël: Ieder moet zijn mannen doden, die Báal-Peor hebben vereerd.

⁶ Maar terwijl Moses en heel de gemeenschap der Israëlieten bij de ingang van de openbaringstent weenden, kwam er nog een Israëliet voor hun ogen een midjanietische vrouw naar de zijnen brengen.

⁷ Toen Pinechas, de zoon van Elazar, den zoon van den priester Aäron, dit zag, stond hij op uit de kring der gemeenschap, greep een speer,

⁸ ging den Israëliet tot in het slaapvertrek achterna, en doorstak hen beiden, den Israëliet en de vrouw in het slaapvertrek. Toen hield die ramp onder de Israëlieten op.

⁹ Maar door die ramp waren er intussen vier en twintig duizend gestorven.

¹⁰ Nu sprak Jahweh tot Moses:

¹¹ Pinechas, de zoon van Elazar, den zoon van den priester Aäron, heeft door zijn ijveren onder hen voor mijn zaak, mijn toorn van de Israëlieten afgewend, zodat Ik de Israëlieten in mijn ijverzucht niet hoef te verdelgen.

¹² Zeg daarom: Zie, Ik sluit met hem mijn vredeverbond.

¹³ Het zal een verbond van een eeuwig priesterschap zijn voor hem en zijn geslacht, omdat hij voor zijn God heeft geijverd en voor de Israëlieten verzoening heeft verkregen.

¹⁴ De gedode Israëliet, die met de Midjanietische doorstoken was, heette Zimri; hij was de zoon van Saloe, en een familiehoofd der Simeonieten.

¹⁵ De gedode midjanietische vrouw heette

Kozbi; ze was de dochter van Soer, die stam-familiehoofd was in Midjan.

¹⁶ Jahweh sprak tot Moses:

¹⁷ Behandel de Midjanieten als vijanden en dood ze.

¹⁸ Want ze hebben u als vijand behandeld met hun listige streken, die zij tegen u hebben bedacht in de geschiedenis met Peor en met hun zuster Kozbi, de dochter van het midjanietisch stamhoofd, die doorstoken werd op de dag van de ramp om Peor.

26

¹ Na de ramp sprak God tot Moses en tot Elazar, den zoon van den priester Aäron:

² Neemt het getal op van heel de gemeenschap der Israëlieten van twintig jaar af, alle strijdbare mannen in Israël naar hun families.

³ Moses en de priester Elazar monsterden ze dus in de velden van Moab aan de Jordaan bij Jericho,

⁴ van twintig jaar af, zoals Jahweh het Moses bevolen had. Dit waren de Israëlieten die uit Egypte waren getrokken:

⁵ Ruben, Israëls eerstgeborene. De geslachten der Rubenieten waren: Het geslacht der Chanokieten van Chanok; het geslacht der Palloeïeten van Palloe;

⁶ het geslacht der Chesronieten van Chesron; het geslacht der Karmieten van Karmi.

⁷ Dit waren de geslachten der Rubenieten; hun gemonsterden telden drie en veertig duizend zeventienhonderd dertig man.

⁸ De zoon van Palloe was Eliab.

⁹ De zonen van Eliab waren: Nemoeël, Datan, en Abiram. Deze Datan en Abiram waren de voor­mannen geweest, die met de aanhang van Kore tegen Moses en Aäron in verzet waren gekomen bij de opstand tegen Jahweh.

¹⁰ De aarde had haar muil geopend en hen met Kore verslonden, toen de bende omkwam, en het vuur de twee honderd vijftig mannen verteerde, zodat zij een waarschuwend teken werden.

¹¹ De zonen van Kore waren echter niet omgekomen.

¹² De geslachten der Simeonieten waren: Het geslacht der Nemoeëlieten van Nemoeël; het geslacht der Jaminieten van Jamin; het geslacht der Jakinieten van Jakin;

¹³ het geslacht der Zarchieten van Zérach; het geslacht der Sjaoelieten van Sjaoel.

¹⁴ Dit waren de geslachten der Simeonieten; hun gemonsterden telden twee en twintig duizend tweehonderd man.

¹⁵ De geslachten der Gadieten waren: het geslacht der Sefonieten van Sefon; het geslacht der Chaggieten van Chaggi; het geslacht der Sjoenieten van Sjoeni;

¹⁶ het geslacht der Oznieten van Ozni; het geslacht der Erieten van Eri;

¹⁷ het geslacht der Arodieten van Arod, het geslacht der Arelieten van Areli.

¹⁸ Dit waren de geslachten van de Gadieten; hun gemonsterden telden veertig duizend vijfhonderd man.

¹⁹ De zonen van Juda waren: Er en Onan. Er en Onan waren in het land Kanaän gestorven.

²⁰ De geslachten van de Judeërs waren: het

geslacht der Sjelanieten van Sjela; het geslacht der Farsieten van Fares; het geslacht der Zarieten van Zara.

²¹ De zonen van Fares waren: het geslacht der Esonieten van Eson; het geslacht der Chamoelieten van Chamoel.

²² Dit waren de geslachten van Juda; hun gemonsterden telden zes en zeventig duizend vijf-honderd man.

²³ De geslachten der Issakarieten waren: Het geslacht der Tolaïeten van Tola; het geslacht der Poewwieten van Poewwa;

²⁴ het geslacht der Jasjoebieten van Jasjoeb; het geslacht der Sjimronieten van Sjimron.

²⁵ Dit waren de geslachten van Issakar; hun gemonsterden telden vier en zestig duizend driehonderd man.

²⁶ De geslachten der Zabulonieten waren: Het geslacht der Sardieten van Séred; het geslacht der Elonieten van Elon; het geslacht der Jachleëlieten van Jachleël.

²⁷ Dit waren de geslachten der Zabulonieten; hun gemonsterden telden zestig duizend vijf-honderd man.

²⁸ De zonen van Josef waren Manasse en Efraïm.

²⁹ De geslachten der Manassieten waren: het geslacht der Makirieten van Makir. Makir bracht Gilad voort; het geslacht der Giladieten van Gilad.

³⁰ Dit waren de zonen van Gilad: het geslacht der Iëzerieten van Iézer; het geslacht der Chelkieten van Chélek;

³¹ het geslacht der Asriëlieten van Asriël; het geslacht der Sjikmieten van Sjékem;

³² het geslacht der Sjemidaïeten van Sjemida; het geslacht der Chefrietten van Chéfer.

³³ Selofchad, de zoon van Chéfer, had geen zonen, maar alleen dochters; de dochters van Selofchad heetten Machla, Noa, Chogla, Milka en Tirsa.

³⁴ Dit waren de geslachten van Manasse; hun gemonsterden telden twee en vijftig duizend zeventhonderd man.

³⁵ De geslachten der Efraïmieten waren: het geslacht der Sjoetalchieten van Sjoetélach; het geslacht der Bakrietten van Béker; het geslacht der Tachanieten van Táchan.

³⁶ En dit waren de zonen van Sjoetélach: het geslacht der Eranieten van Eran.

³⁷ Dit waren de geslachten der Efraïmieten; hun gemonsterden telden twee en dertig duizend vijfhonderd man. Dit waren de zonen van Josef volgens hun geslachten.

³⁸ De geslachten der Benjamieten waren: het geslacht der Baliëten van Béla; het geslacht der Asjbelieten van Asjbel; het geslacht der Achiramieten van Achiram;

³⁹ het geslacht der Sjoefamieten van Sjoefam; het geslacht der Choefamieten van Choefam.

⁴⁰ De zonen van Bela waren Ard en Naäman: het geslacht der Ardieten van Ard; het geslacht der Naämieten van Naäman.

⁴¹ Dit waren de geslachten der Benjamieten; hun gemonsterden telden vijf en veertig duizend zeshonderd man.

⁴² Dit waren de geslachten der Danieten: het geslacht der Sjoechamieten van Sjoecham. Dit waren de geslachten van Dan volgens hun ges-

lachten.

⁴³ Dit waren alle geslachten der Sjoechamieten; hun gemonsterden telden vier en zestig duizend vierhonderd man.

⁴⁴ De geslachten der Aserieten waren: het geslacht der Jimnaïeten van Jimna; het geslacht der Jisjwieten van Jisjwi; het geslacht der Beriëten van Beria.

⁴⁵ Van de zonen van Beria: het geslacht der Chébrieten van Chéber; het geslacht der Malkiëlieten van Malkiël.

⁴⁶ De dochter van Aser heette Sérach.

⁴⁷ Dit waren de geslachten der Aserieten; hun gemonsterden telden drie en vijftig duizend vierhonderd man.

⁴⁸ De geslachten der Neftalieten waren: het geslacht der Jachseëlieten van Jachseël; het geslacht der Goenieten van Goeni;

⁴⁹ het geslacht der Jisrieten van Jéser; het geslacht der Sjillemieten van Sjillem.

⁵⁰ Dit waren de geslachten van Neftali volgens hun geslachten; hun gemonsterden telden vijf en veertig duizend vierhonderd man.

⁵¹ De gemonsterde Israëlieten telden dus zes honderd een duizend zehnhonderd dertig man.

⁵² Jahweh sprak tot Moses:

⁵³ Onder dezen moet naar het aantal personen het land in eigendom worden verdeeld.

⁵⁴ Aan een grote stam moet ge een groot, aan een kleine een klein erfdeel toewijzen; aan iedereen moet naar het aantal van zijn gemonsterden een erfdeel worden geschonken.

⁵⁵ Maar het land moet door het lot worden verdeeld, hoewel de voorvaderlijke stammen hun

erfdeel zullen ontvangen naar het aantal personen;

⁵⁶ dus door het lot moet het erfdeel tussen groot en klein worden verdeeld.

⁵⁷ Dit waren de Levieten, die naar hun geslachten werden ingeschreven: het geslacht der Gersjonieten van Gersjon; het geslacht der Kehatieten van Kehat; het geslacht der Merarieten van Merari.

⁵⁸ Dit waren de geslachten van Levi: het geslacht der Libnieten, het geslacht der Chebronieten, het geslacht der Machlieten, het geslacht der Moesjieten, het geslacht der Korieten. Kehat verwekte Amram.

⁵⁹ De vrouw van Amram heette Jokébed; ze was een dochter van Levi, die hem in Egypte werd geboren. Zij schonk aan Amram Aäron, Moses en hun zuster Mirjam.

⁶⁰ Aan Aäron werden Nadab en Abihoe, Elazar en Itamar geboren.

⁶¹ Nadab en Abihoe stierven, toen zij onwettig vuur voor Jahweh offerden.

⁶² Alle ingeschreven mannelijke personen van één maand af waren drie en twintig duizend. Zij waren niet met de andere Israëlieten gemonsterd, omdat hun geen erfdeel onder de Israëlieten was toebedeeld.

⁶³ Dit waren degenen, die door Moses en den priester Elazar werden geteld, toen zij de Israëlieten monsterden in de velden van Moab aan de Jordaan bij Jericho.

⁶⁴ Onder dezen bevond zich niemand van hen, die door Moses en den priester Aäron waren geteld, toen zij de Israëlieten in de woestijn van de

Sinaï hadden gemonsterd.

⁶⁵ Want Jahweh had hun gezegd: Ze zullen in de woestijn sterven, en er zal niemand van hen overblijven, behalve Kaleb, de zoon van Jefoenne, en Josuë, de zoon van Noen.

27

¹ Maar nu traden de dochters van Selofchad, den zoon van Chéfer, den zoon van Gilad, den zoon van Makir, den zoon van Manasse, den zoon van Josef naar voren; de namen van zijn dochters waren: Machla, Noa, Chogla, Milka en Tirsa.

² Zij plaatsten zich voor Moses en den priester Elazar, en voor de aanvoerders en heel de gemeenschap bij de ingang van de openbaringstent en zeiden:

³ Onze vader is in de woestijn gestorven. Maar hij behoorde niet tot de aanhang van Kore, die opstand maakte tegen Jahweh; maar hij is om zijn eigen zonde gestorven, zonder zonen na te laten.

⁴ Waarom moet nu de naam van onzen vader uit zijn geslacht verdwijnen, omdat hij geen zoon heeft gehad? Geef ons dus eigendom onder de broeders van onzen vader.

⁵ Moses bracht haar rechtsvraag voor Jahweh.

⁶ En Jahweh sprak tot Moses:

⁷ De dochters van Selofchad hebben gelijk. Ge moet haar onder de broeders van haar vader een erfelijk grondbezit geven, en het erfdeel van haar vader op haar doen overgaan.

⁸ En aan de Israëlieten moet ge zeggen: Wanneer iemand sterft, zonder een zoon na te laten, moet ge zijn erfdeel op zijn dochters doen overgaan.

⁹ Zo hij ook geen dochters heeft, moet gij zijn erfdeel aan zijn broers geven.

¹⁰ Heeft hij geen broers, dan moet gij het aan de broers van zijn vader geven.

¹¹ Had ook zijn vader geen broers, dan moet gij zijn erfdeel geven aan die hem in zijn geslacht het naast verwant is; die zal het dan erven. Dit is voor de Israëlieten een wettelijk voorschrift geworden, zoals Jahweh het Moses bevolen heeft.

¹² Jahweh sprak tot Moses: Bestijg dit Abarimgebergte, en werp een blik op het land, dat Ik de Israëlieten zal geven.

¹³ Wanneer ge het gezien hebt, zult ook gij bij uw volk worden verzameld, evenals uw broeder Aäron,

¹⁴ omdat gij u in de woestijn Sin bij de opstand van de gemeenschap tegen mijn bevel hebt verzet, en Mij door het water voor hun ogen niet als heilig hebt behandeld. Dit is het water van Meribat-Kadesj in de woestijn van Sin geweest.

¹⁵ Moses zei tot Jahweh:

¹⁶ Jahweh, de God over het leven van alle schepselen, stelle dan iemand over de gemeenschap aan,

¹⁷ die voor hen uitgaat en ingaat, die hen uitleidt en terugvoert, opdat de gemeenschap van Jahweh niet worde als schapen zonder herder.

¹⁸ Toen sprak Jahweh tot Moses: Neem Josuë, den zoon van Noen, een man, die met mijn geest is vervuld, en leg hem uw hand op;

¹⁹ plaats hem voor den priester Elazar en voor de hele gemeenschap der Israëlieten, en draag hem in hun tegenwoordigheid de leiding over.

²⁰ Deel hem iets van uw waardigheid mee, zodat heel de gemeenschap der Israëlieten hem gehoorzaamt;

²¹ maar toch zal hij voor den priester Elazar moeten verschijnen, en deze zal voor hem voor het aanschijn van Jahweh de uitspraak der Oerim moeten vragen. En op diens uitspraak zal hij met al de Israëlieten en heel de gemeenschap moeten uittrekken en terugkeren.

²² Moses deed, wat Jahweh hem bevolen had. Hij nam Josuë, plaatste hem voor den priester Elazar en heel de gemeenschap,

²³ legde hem de handen op, en droeg hem de leiding over; zoals Jahweh het door Moses bevolen had.

28

¹ Jahweh sprak tot Moses:

² Geef de Israëlieten het volgende bevel: Gij moet er voor zorgen, Mij mijn offergaven, mijn spijs, mijn heerlijk geurende vuuroffers, op de vastgestelde tijden te brengen.

³ Gij moet hun zeggen: Dit is het vuuroffer, dat gij dagelijks als een regelmatig brandoffer aan Jahweh moet brengen: twee gawe lammeren van een jaar oud.

⁴ Het ene lam moet gij des morgens offeren, het andere lam tegen de avond.

⁵ Verder als spijsoffer een tiende efa meelbloem met een vierde hin gestoten olie gemengd.

⁶ Dit is het dagelijkse brandoffer, dat op de berg Sinaï is ingesteld, als een heerlijk geurend vuuroffer voor Jahweh.

⁷ Verder als plengoffer, dat bij ieder lam hoort, een vierde hin wijn; in het heiligdom moogt gij slechts gegiste drank voor Jahweh plengen.

⁸ Als ge tegen de avond het tweede lam offert, moet gij het evenals des morgens met een spijsoffer en met het daarbij horend plengoffer als een heerlijk geurend vuuroffer aan Jahweh opdragen.

⁹ Op de sabbat bovendien nog twee gave lammeren van een jaar oud met twee issaron meelbloem, met olie gemengd, als spijsoffer, en het daarbij horend plengoffer.

¹⁰ Dit is het brandoffer, dat iedere sabbat, behalve het dagelijkse brand- en plengoffer, moet worden opgedragen.

¹¹ Op de eerste van iedere maand moet gij als brandoffer twee jonge stieren, een ram en zeven gave lammeren van een jaar oud aan Jahweh brengen.

¹² Als spijsoffer bij iederen jongen stier drie issaron meelbloem, met olie gemengd; als spijsoffer bij iederen ram twee issaron meelbloem, met olie gemengd;

¹³ en bij ieder lam telkens een issaron meelbloem, met olie gemengd, als spijsoffer. Dit is een brandoffer, een heerlijk geurend vuuroffer voor Jahweh.

¹⁴ Vervolgens de plengoffers, die er bij horen; een halve hin wijn bij den jongen stier, een derde hin bij den ram, en een vierde hin bij ieder lam. Dit is dus het brandoffer bij iedere nieuwe maan van alle maanden van het jaar.

¹⁵ Bovendien moet buiten het dagelijkse brand-

offer nog een geitebok als zondeoffer aan Jahweh worden opgedragen met het daarbij horend plengoffer.

¹⁶ Op de veertiende dag van de eerste maand moet het Pascha van Jahweh worden gehouden,

¹⁷ en op de vijftiende dag van die maand is het feest; zeven dagen lang moeten ongedesemde broden worden gegeten.

¹⁸ Op de eerste dag moet een godsdienstige bijeenkomst worden gehouden, en mag geen slafelijke arbeid worden verricht.

¹⁹ Dan moet ge als vuuroffer aan Jahweh een brandoffer opdragen, dat uit twee jonge stieren, een ram en zeven eenjarige lammeren moet bestaan; gave dieren moet ge nemen.

²⁰ Verder moet ge als het daarbij horend spijsoffer bij iederen jongen stier drie issaron meelbloem, met olie gemengd, opdragen, bij den ram twee issaron,

²¹ en bij ieder van de zeven lammeren telkens een issaron.

²² Bovendien nog een bok als zondeoffer, om verzoening voor u te verkrijgen.

²³ Dit alles moet ge opdragen buiten het dagelijkse brandoffer van iedere morgen.

²⁴ Op elk van de zeven dagen moet ge dus buiten het dagelijkse brandoffer, als spijs een heerlijk geurend vuuroffer aan Jahweh opdragen, met het plengoffer dat er bij hoort.

²⁵ Op de zevende dag moet ge een godsdienstige bijeenkomst houden en moogt ge geen slafelijke arbeid verrichten.

²⁶ Op de dag der eerstelingen, op uw feest

der weken, wanneer ge een nieuw spijsoffer aan Jahweh brengt, moet ge een godsdienstige bijeenkomst houden, en moogt ge geen slafelijke arbeid verrichten.

²⁷ Dan moet ge een heerlijk geurend brandoffer aan Jahweh opdragen van twee jonge stieren, een ram, en zeven eenjarige lammeren; gave dieren moet ge nemen.

²⁸ Verder als het daarbij horende spijsoffer bij iederen stier drie issaron meelbloem, met olie gemengd, twee issaron bij iederen ram,

²⁹ en telkens een issaron bij ieder van de zeven lammeren.

³⁰ Bovendien nog een geitebok, als zondeoffer om verzoening voor u te verkrijgen.

³¹ Ge moet dat met de daarbij horende plengoffers opdragen buiten het dagelijkse brand- en spijsoffer.

29

¹ Op de eerste dag van de zevende maand moet ge een godsdienstige bijeenkomst houden, en moogt ge geen slafelijke arbeid verrichten; het zal de dag van bazuingeschal voor u zijn.

² Dan moet ge een heerlijk geurend brandoffer aan Jahweh opdragen, van een jongen stier, een ram en zeven eenjarige lammeren, gave dieren.

³ Verder als het daarbij horende spijsoffer, bij den stier drie issaron meelbloem, met olie gemengd, twee issaron bij den ram,

⁴ en een issaron bij ieder van de zeven lammeren.

⁵ Bovendien nog een geitebok als zondeoffer om verzoening voor u te verkrijgen.

⁶ Dit alles buiten het maandelijks brandoffer met het daarbij horende spijsoffer, en buiten het dagelijkse brandoffer en de daarbij voorgeschreven plengoffers, als een heerlijk geurend vuuroffer voor Jahweh.

⁷ Op de tiende van deze zevende maand moet ge een godsdienstige bijeenkomst houden, vasten en moogt ge generlei arbeid verrichten.

⁸ Dan moet ge een heerlijk geurend brandoffer aan Jahweh opdragen van een jongen stier, een ram, zeven eenjarige lammeren; gave dieren moet ge nemen.

⁹ Verder als het daarbij horende spijsoffer, bij den stier drie issaron meelbloem, met olie gemengd, twee issaron bij den ram,

¹⁰ telkens een issaron bij ieder van de zeven lammeren.

¹¹ Bovendien nog een geitebok als zondeoffer, buiten het zondeoffer voor de verzoening, en het dagelijkse brandoffer met het daarbij horende spijsoffer en de plengoffers.

¹² Op de vijftiende dag van de zevende maand moet ge een godsdienstige bijeenkomst houden, en moogt ge geen slafelijke arbeid verrichten; zeven dagen lang moet ge feest vieren ter ere van Jahweh.

¹³ Dan moet ge als een heerlijk geurend vuuroffer aan Jahweh een brandoffer opdragen van dertien jonge stieren, twee rammen, veertien eenjarige lammeren; gave dieren moeten het zijn.

¹⁴ Verder als het daarbij horende spijsoffer, bij ieder van de dertien stieren drie issaron meelbloem met olie gemengd, twee issaron bij ieder

van de twee rammen,

¹⁵ en telkens een issaron bij ieder van de veertien lammeren.

¹⁶ Bovendien nog een geitebok als zondeoffer, behalve nog het dagelijkse brandoffer met het daarbij horende spijs- en plengoffer.

¹⁷ Op de tweede dag twaalf jonge stieren, twee rammen, veertien eenjarige lammeren, gavedieren;

¹⁸ verder het spijsoffer en de plengoffers, die volgens voorschrift bij ieder van de stieren, rammen en lammeren horen;

¹⁹ bovendien een geitebok als zondeoffer, behalve nog het dagelijkse brandoffer met het daarbij horende spijsoffer en de plengoffers.

²⁰ Op de derde dag elf stieren, twee rammen, veertien gavedieren, eenjarige lammeren;

²¹ verder het spijsoffer en de plengoffers, die volgens voorschrift bij ieder van de stieren, rammen en lammeren horen;

²² bovendien een bok als zondeoffer, behalve nog het dagelijkse brandoffer met het daarbij horende spijs- en plengoffer.

²³ Op de vierde dag tien stieren, twee rammen, veertien gavedieren, eenjarige lammeren;

²⁴ verder het spijsoffer en de plengoffers, die volgens voorschrift bij ieder van de stieren, rammen en lammeren horen;

²⁵ bovendien een geitebok als zondeoffer, behalve nog het dagelijkse brandoffer met het daarbij horende spijs- en plengoffer.

²⁶ Op de vijfde dag negen stieren, twee rammen, veertien gavedieren, eenjarige lammeren;

²⁷ verder het spijsoffer en de plengoffers, die volgens voorschrift bij ieder van de stieren, rammen en lammeren horen;

²⁸ bovendien een bok als zondeoffer, behalve nog het dagelijkse brandoffer met het daarbij horende spijs- en plengoffer.

²⁹ Op de zesde dag acht stieren, twee rammen, veertien gave, eenjarige lammeren;

³⁰ verder het spijsoffer en de plengoffers, die volgens voorschrift bij ieder van de stieren, rammen en lammeren horen;

³¹ bovendien een bok als zondeoffer, behalve nog het dagelijkse brandoffer met het daarbij horende spijs- en plengoffer.

³² Op de zevende dag zeven stieren, twee rammen, veertien gave, eenjarige lammeren;

³³ verder het spijsoffer en de plengoffers, die volgens voorschrift bij ieder van de stieren, rammen en lammeren horen;

³⁴ bovendien een bok als zondeoffer, behalve nog het dagelijkse brandoffer met het daarbij horende spijs- en plengoffer.

³⁵ Op de achtste dag moet ge een feestvergadering houden, en moogt ge geen slafelijke arbeid verrichten.

³⁶ Dan moet ge als heerlijk geurend vuuroffer aan Jahweh een brandoffer opdragen van een stier, een ram, en zeven eenjarige lammeren, gave dieren;

³⁷ verder het spijsoffer en de plengoffers, die volgens voorschrift bij den stier, den ram en ieder van de lammeren horen;

³⁸ bovendien een bok als zondeoffer, behalve

nog het dagelijkse brandoffer en het daarbij horende spijs- en plengoffer.

³⁹ Dit moet ge Jahweh op uw feestdagen offeren, behalve uw brand-, spijs-, pleng- en vredeoffers, die uw gelofteoffers of vrijwillige gaven vormen.

⁴⁰ En Moses bracht de Israëlieten alles nauwkeurig over, wat Jahweh hem bevolen had.

30

¹ Moses sprak tot de stamhoofden der Israëlieten: Jahweh heeft het volgende bevolen:

² Wanneer men een gelofte aan Jahweh doet, of zich onder ede verplicht, zich van iets te onthouden, dan mag men zijn woord niet breken, maar moet alles volbrengen wat men beloofd heeft.

³ Wanneer een vrouw die als jong meisje nog in het huis van haar vader woont, een gelofte aan Jahweh doet, of een verplichting op zich neemt, zich van iets te onthouden,

⁴ en haar vader hoort haar gelofte of dergelijke verplichting, die zij op zich neemt, en hij doet er het zwijgen toe, dan zijn al haar geloften en al zulke verplichtingen, die zij op zich heeft genomen, van kracht.

⁵ Maar wanneer haar vader, als hij het hoort, er zich tegen verzet, dan is geen van haar geloften en geen van zulke verplichtingen, die zij op zich heeft genomen, van kracht, en Jahweh scheldt ze haar kwijt, omdat haar vader er zich tegen verzet heeft.

⁶ Wanneer zij trouwt, terwijl zij door haar gelofte is gebonden, of door een ondoordacht wo-

ord een verplichting op zich heeft genomen, om zich van iets te onthouden,

⁷ en haar man hoort het, maar doet er het zwijgen toe, als hij het hoort, dan blijven haar geloften en dergelijke verplichtingen, die zij op zich genomen heeft, van kracht.

⁸ Maar wanneer haar man, als hij het hoort, er zich tegen verzet, dan maakt hij haar gelofte, die op haar rust, en die onbezonnen verplichting, die ze heeft aangegaan, ongeldig, en Jahweh scheldt ze haar kwijt.

⁹ De gelofte van een weduwe of van een ver-stoten vrouw, en iedere verplichting, die zij op zich nemen, om zich van iets te onthouden, blijven voor haar van kracht.

¹⁰ Wanneer zij in het huis van haar man een gelofte doet of onder ede een verplichting op zich heeft genomen om zich van iets te onthouden,

¹¹ en haar man hoort het, maar doet er het zwijgen toe en verzet er zich niet tegen, dan zijn al haar geloften en al zulke verplichtingen, die zij op zich heeft genomen, van kracht.

¹² Maar verklaart haar man, als hij het hoort, ze voor ongeldig, dan is niets, wat zij als gelofte of als dergelijke verplichting heeft aangegaan, van kracht; haar man heeft ze ongeldig gemaakt, en ook Jahweh scheldt ze haar kwijt.

¹³ Elke gelofte dus en elke eed, waardoor ze zich verplicht, zich van iets te onthouden, kan haar man geldig of ongeldig maken.

¹⁴ Zo haar man tegenover haar van de ene dag tot de andere blijft zwijgen, dan erkent hij al haar geloften en al dergelijke verplichtingen, die zij

op zich heeft genomen, als geldig; hij heeft ze bekrachtigd, door te blijven zwijgen, toen hij ze vernam.

¹⁵ Verklaart hij ze echter eerst ongeldig, lang nadat hij er van heeft gehoord, dan maakt hij zich aan zonde schuldig.

¹⁶ Dit zijn de voorschriften, die Jahweh Moses gegeven heeft over de verhouding van den man tot zijn vrouw, en van den vader tot zijn dochter, die als jong meisje nog in het huis van haar vader woont.

31

¹ Jahweh sprak tot Moses:

² Nog moet ge voor de kinderen Israëls wraak nemen op de Midjanieten; daarna zult ge bij uw volk worden verzameld.

³ Moses zei dus tot het volk: Laat een deel van uw mannen zich wapenen, om tegen Midjan op te rukken, en de wraak van Jahweh aan Midjan te voltrekken.

⁴ Van iedere stam van Israël, moet ge duizend man in het veld brengen.

⁵ Zo werden uit iedere stam van Israël duizend krijgers aangemonsterd, dus twaalf duizend in het geheel.

⁶ En Moses zond die duizend uit iedere stam ten strijde met Pinechas, den zoon van den priester Elazar, wien hij de heilige vaten en de krijgstrompetten meegaf.

⁷ Zij bonden dus de strijd aan tegen de Midjanieten, zoals Jahweh het Moses bevolen had, en doodden alle mannen.

⁸ Behalve de anderen, die zij neersabelden, doodden zij ook de koningen van Midjan, Ewi, Rékem, Soer, Choer en Réba, vijf midjanietische koningen; ook Balaäm, den zoon van Beor, doodden zij met het zwaard.

⁹ De Israëlieten maakten de vrouwen en kinderen der Midjanieten krijgsgevangen; al hun vee met al hun have en goed maakten zij buit;

¹⁰ al de steden, die zij bewoonden, met al hun kampementen staken ze in brand.

¹¹ Al die roof en buit aan mensen en vee namen zij mee,

¹² en brachten de gevangenen met roof en buit naar Moses, en den priester Elazar, en naar de gemeenschap der Israëlieten in de legerplaats in de velden van Moab aan de Jordaan bij Jericho.

¹³ Moses, de priester Elazar en al de leiders van de gemeenschap trokken hen buiten de legerplaats tegemoet.

¹⁴ Maar Moses werd vertoornd op de aanvoerders van het leger, de hoofdmannen over duizend en honderd, die van de strijd terugkeerden,

¹⁵ en zei tot hen: Hoe hebt ge al die vrouwen in leven kunnen laten?

¹⁶ Zij zijn toch juist op raad van Balaäm de oorzaak geweest, dat Israël om Peor van Jahweh afviel, zodat er onder de gemeenschap van Jahweh een ramp ontstond.

¹⁷ Ge moet dus alle jongens doden, en alle vrouwen, die gemeenschap met een man hebben gehad.

¹⁸ Maar alle meisjes, die nog geen gemeenschap met een man hebben gehad, moogt ge in leven laten en voor u behouden.

¹⁹ Bovendien moet ge zeven dagen lang buiten de legerplaats blijven, en iedereen die een ander heeft gedood of een gesneuvelde heeft aangeraakt, moet zich op de derde en zevende dag reinigen, gij zowel als uw krijgsgevangenen.

²⁰ Ook alle kleren, alle leren voorwerpen, al wat uit geitenhaar is vervaardigd, en al wat van hout is, moet gij reinigen.

²¹ En de priester Elazar zeide tot de krijgslieden, die ten strijde waren getrokken: Dit is het voorschrift van de wet, die Jahweh Moses heeft gegeven!

²² Goud, zilver, brons, ijzer, tin en lood,

²³ al wat tegen vuur bestand is, moet ge door het vuur halen; dan zal het rein zijn, en behoeft alleen nog met reinigingswater te worden ontsmet. Maar al wat niet tegen vuur is bestand, moet ge door het water halen.

²⁴ Op de zevende dag moet gij uw kleren wassen; dan zijt gij weer rein, en kunt in de legerplaats terugkeren.

²⁵ Daarna sprak Jahweh tot Moses:

²⁶ Tel met den priester Elazar en de familiehoofden van de gemeenschap mensen en dieren, die aan buit zijn meegebracht,

²⁷ en verdeel de buit tussen de krijgers, die ten strijde zijn getrokken, en heel de gemeenschap.

²⁸ Van de krijgers, die ten strijde zijn getrokken, moet ge als gave voor Jahweh één op de vijfhonderd heffen van mensen, runderen, ezels en klein-

vee;

²⁹ ge moet het van hun helft nemen en het den priester Elazar geven als een cijns voor Jahweh.

³⁰ Maar van de helft voor de Israëlieten bestemd moet ge één op de vijftig nemen, van wat voor de hand komt, van mensen, runderen, ezels en kleinvee, en alle andere beesten, en het aan de levieten geven, die dienst doen bij de tabernakel van Jahweh.

³¹ Moses en de priester Elazar deden, wat Jahweh Moses bevolen had.

³² Het overschot van de buit, die het krijgsvolk gemaakt en meegebracht had, bedroeg zes honderd vijf en zeventig duizend schapen,

³³ twee en zeventig duizend runderen,

³⁴ een en zestig duizend ezels,

³⁵ en aan mensen, twee en dertig duizend vrouwen, die geen gemeenschap met een man hadden gehad.

³⁶ De helft, die toekwam aan hen, die ten strijde waren getrokken, bedroeg: aan schapen drie honderd zeven en dertig duizend vijfhonderd,

³⁷ en de gave voor Jahweh daarvan zeshonderd vijf en zeventig;

³⁸ aan runderen, zes en dertig duizend, en de gave voor Jahweh daarvan twee en zeventig;

³⁹ aan ezels, dertig duizend vijfhonderd, en de gave voor Jahweh daarvan een en zestig;

⁴⁰ aan mensen zestien duizend, en de gave voor Jahweh twee en dertig.

⁴¹ Moses stelde die gave als cijns voor Jahweh, aan den priester Elazar ter hand, zoals Jahweh het Moses bevolen had.

⁴² De helft, die voor de Israëlieten was bestemd, en die Moses van het krijgsvolk, dat was uitgetrokken, had geheven,

⁴³ deze helft voor de gemeenschap bedroeg: aan schapen, drie honderd zeven en dertig duizend vijfhonderd,

⁴⁴ aan runderen, zes en dertig duizend;

⁴⁵ aan ezels dertig duizend vijfhonderd;

⁴⁶ en aan mensen, zestien duizend.

⁴⁷ Van deze helft, voor de Israëlieten bestemd, nam Moses één op de vijftig van mensen en vee, zoals het voor de hand kwam, en gaf het aan de levieten, die dienst deden bij de tabernakel, zoals Jahweh het Moses bevolen had.

⁴⁸ Toen traden de aanvoerders van de troepen, de hoofdmannen over duizend en honderd, op Moses toe,

⁴⁹ en zeiden tot hem: Uw dienaren hebben de strijders, die onder ons stonden, geteld en er ontbreekt er niet één.

⁵⁰ Daarom brengt ieder van ons de gouden sieraden, die hij heeft buitgemaakt, gespen, armbanden, zegelringen, oorringen en kralen, als gave aan Jahweh, om voor ons verzoening te verkrijgen voor het aanschijn van Jahweh.

⁵¹ Moses en de priester Elazar namen al die gouden sieraden van hen aan.

⁵² Al het goud, dat zij als cijns aan Jahweh brachten, bedroeg zestien duizend zeven honderd vijftig sikkels. Dit was van de hoofdmannen over duizend en honderd;

⁵³ ook de krijgslieden hadden ieder voor zich nog buit behaald.

⁵⁴ Moses en de priester Elazar namen het goud van de hoofdmannen over duizend en honderd in ontvangst en brachten het naar de openbaringstent, om de Israëlieten bij Jahweh in gedachtenis te houden.

32

¹ De zonen van Ruben en Gad bezaten zeer talrijke kudden. En daar de Rubenieten en Gadieten zagen, dat het land Jazer en het land Gilad een zeer geschikte streek voor vee was,

² gingen ze naar Moses, den priester Elazar en de aanvoerders van de gemeenschap en zeiden:

³ Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Chesjbon, Elale, Sibma, Nebo en Báal-Meon,

⁴ het land, dat Jahweh aan de gemeenschap van Israël heeft onderworpen, is een land van veeteelt, en uw dienaren oefenen veeteelt uit.

⁵ En zij vervolgden: Zo wij genade hebben gevonden in uw ogen, laat dan dit land aan uw dienaren als bezitting worden gegeven, en voer ons niet over de Jordaan.

⁶ Maar Moses gaf de zonen van Gad en Ruben ten antwoord: Wilt gij dan hier blijven wonen, terwijl uw broeders ten strijde trekken?

⁷ Waarom wilt ge de Israëlieten de moed benemen, om naar de overkant te trekken, naar het land, dat Jahweh hun heeft gegeven?

⁸ Zo hebben uw vaders gedaan, toen ik hen uitzond van Kadesj-Barnéa, om het land te verkennen.

⁹ Zij trokken op tot de Esjkol-vallei, en zij verkenden het land; maar toen ontnamen zij de

kinderen Israëls de moed, om het land binnen te trekken, dat Jahweh hun had gegeven.

¹⁰ Maar toen ook ontbrandde de gramschap van Jahweh, en zwoer Hij:

¹¹ De mannen van twintig jaar oud en daarboven, die uit Egypte zijn opgetrokken, zullen het land niet aanschouwen, dat Ik aan Abraham, Isaäk en Jakob onder ede beloofd heb, omdat zij Mij niet trouw zijn gebleven!

¹² Uitgezonderd werden Kaleb, de Kenizziet, de zoon van Jefoenne, en Josuë, de zoon van Noen; want zij bleven Jahweh getrouw.

¹³ Zo ontstak de toorn van Jahweh tegen Israël en liet Hij ze veertig jaar lang in de woestijn zwerfen, tot heel het geslacht, dat kwaad had gedaan in de ogen van Jahweh, was gestorven.

¹⁴ En nu neemt gij de plaats van uw vaderen in, zondig gebroed, en roept gij de grimmige toorn van Jahweh over Israël weer af.

¹⁵ Zo ge u van Hem afwendt, zal Hij het nog langer in de woestijn laten zwerfen, en stort gij heel dit volk in het verderf.

¹⁶ Maar zij traden op hem toe, en zeiden: Wij willen hier enkel schaapskooien bouwen voor onze kudden en steden voor onze kinderen;

¹⁷ maar wij zelf zullen strijdvaardig aan de spits van de Israëlieten optrekken, totdat wij ze naar hun bestemming hebben gebracht; intussen zullen onze kinderen dan in versterkte steden kunnen blijven, om tegen de bewoners van het land beveiligd te zijn.

¹⁸ Wij keren niet naar huis terug, eer ieder van Israëls kinderen zijn aandeel heeft bekomen.

19 Ook zullen we geen erfbezit bij hen krijgen aan de overkant van de Jordaan, zo wij ons erfdeel hebben gekregen aan deze zijde, ten oosten van de Jordaan.

20 Toen sprak Moses tot hen: Wanneer gij dit woord gestand doet, en u voor Jahweh ten strijde gordt,

21 en gij allen welbewapend de Jordaan overtrekt voor het aanschijn van Jahweh, totdat Hij zijn vijanden voor Zich heeft uitgedreven,

22 en eerst terugkeert als het land aan Jahweh is onderworpen, dan gaat ge vrij uit voor Jahweh en Israël, en zal dit land voor het aanschijn van Jahweh uw eigendom zijn.

23 Maar doet ge het niet, dan zondigt ge tegen Jahweh, en zult ge de gevolgen van uw zonde ondervinden.

24 Bouwt dus steden voor uw kinderen en kooien voor uw schapen, maar doet, wat ge beloofd hebt.

25 Toen zeiden de zonen van Gad en Ruben tot Moses: Uw dienaren zullen doen, zoals mijn heer heeft bevolen.

26 Onze kinderen en vrouwen, ons vee, en al onze runderen zullen in de steden van Gilad blijven,

27 maar uw dienaren zullen allen, welbewapend, naar de overkant trekken, om voor Jahweh te strijden, zoals mijn heer heeft gezegd.

28 Nu gaf Moses den priester Elazar en Josuë, den zoon van Noen, met de familiehoofden van Israëls stammen zijn bevelen betreffende hen.

29 Moses zeide: Wanneer de zonen van Gad en

van Ruben, allen welbewapend, met u de Jordaan overtrekken, om voor Jahweh te strijden, en het land aan u onderworpen is, dan moet ge hun het land Gilad in eigendom geven;

³⁰ maar zo ze niet welbewapend met u naar de overkant trekken, dan moeten zij worden gedwongen zich onder u in het land Kanaän te vestigen.

³¹ De zonen van Gad en Ruben verzekerden: Wat Jahweh uw dienaars bevolen heeft, zullen ze doen.

³² Voor Jahweh's aanschijn zullen wij welbewapend naar het land Kanaän trekken, en eerst dan zullen we aan deze zijde van de Jordaan vaste bezittingen verkrijgen.

³³ Zo gaf Moses aan de zonen van Gad en Ruben en aan de helft van de stam van Manasse, den zoon van Josef, het rijk van Sichon, den koning der Amorieten, en het rijk van Og, den koning van Basjan, zowel de steden van het land als het grondgebied rondom de steden.

³⁴ De zonen van Gad herbouwden de vestingsteden Dibon, Atarot en Aroër,

³⁵ Atrot-Sjofan, Jazer en Jogbeha,

³⁶ Bet-Nimra, Bet-Haran met haar schaapskooien.

³⁷ De zonen van Ruben herbouwden Chesjbon, Elale en Kirjatáim,

³⁸ Nebo, Báal-Meon (onder een andere naam) en Sibma, en gaven aan de steden, die ze bouwden, andere namen.

³⁹ De zonen van Makir, den zoon van Manasse, trokken naar Gilad, veroverden het en verdreven de Amorieten, die daar woonden.

⁴⁰ Moses gaf Gilad aan Makir, den zoon van Manasse, die zich daar vestigde.

⁴¹ Ook Jaïr, de zoon van Manasse, trok op, veroverde hun kampementen en noemde ze kampementen van Jaïr.

⁴² Ook Nóbach trok op, veroverde Kenat met zijn onderhorige plaatsen, en noemde het Nóbach naar zijn eigen naam.

33

¹ Dit zijn de halten van de Israëlieten, nadat zij onder leiding van Moses en Aäron met hun legerscharen uit Egypte waren opgetrokken.

² Op bevel van Jahweh schreef Moses hun zwerftochten op volgens de halten, die zij hadden gemaakt. En dit waren hun verschillende halten, die zij op hun zwerftochten hadden gemaakt.

³ Op de vijftiende dag van de eerste maand, braken zij op van Raämses, daags na Pasen trokken de Israëlieten onder machtige schutse ten aanschouwen van heel Egypte weg,

⁴ terwijl de Egyptenaren al de eerstgeborenen begroeven, die Jahweh onder hen had getroffen, en Jahweh aan hun goden de strafgerichten voltrok.

⁵ Nadat de Israëlieten van Raämses waren opgetrokken, legerden zij zich te Soekkot.

⁶ Van Soekkot trokken zij verder en legerden zich te Etam, dat op de grens van de woestijn ligt.

⁷ Van Etam trokken zij verder, maar sloegen de richting in naar Pi-Hachiroth, dat ten oosten van Báal-Sefon ligt, en legerden zich voor Migdol.

⁸ Van Pi-Hachiroth trokken zij verder, gingen midden door de zee naar de woestijn, trokken drie dagreizen ver de woestijn Etam in, en legerden zich te Mara.

⁹ Van Mara trokken zij verder, en kwamen te Elim; te Elim waren twaalf waterbronnen en zeventig palmbomen, en zij legerden zich daar.

¹⁰ Van Elim trokken zij verder, en legerden zich aan de Rode Zee.

¹¹ Van de Rode Zee trokken zij verder, en legerden zich in de woestijn Sin.

¹² Van de woestijn Sin trokken zij verder, en legerden zich te Dofka.

¹³ Van Dofka trokken zij verder, en legerden zich te Aloesj.

¹⁴ Van Aloesj trokken zij verder, en legerden zich te Refidim; daar was geen water voor het volk, om te drinken.

¹⁵ Van Refidim trokken zij verder, en legerden zich in de woestijn van de Sinaï.

¹⁶ Van de woestijn Sinaï trokken zij verder, en legerden zich te Kibrot-Hattaäwa.

¹⁷ Van Kibrot-Hattaäwa trokken zij verder, en legerden zich te Chaserot.

¹⁸ Van Chaserot trokken zij verder, en legerden zich te Ritma.

¹⁹ Van Ritma trokken zij verder, en legerden zich te Rimmon-Péres.

²⁰ Van Rimmon-Péres trokken zij verder, en legerden zich te Libna.

²¹ Van Libna trokken zij verder, en legerden zich te Rissa.

²² Van Rissa trokken zij verder, en legerden zich te Keheláta.

²³ Van Keheláta trokken zij verder, en legerden zich bij de berg Sjífer.

²⁴ Van de berg Sjífer trokken zij verder, en legerden zich te Charada.

²⁵ Van Charada trokken zij verder, en legerden zich te Makhelot.

²⁶ Van Makhelot trokken zij verder, en legerden zich te Táchat.

²⁷ Van Táchat trokken zij verder, en legerden zich te Térach.

²⁸ Van Térach trokken zij verder, en legerden zich te Mitka.

²⁹ Van Mitka trokken zij verder, en legerden zich te Chasjmona.

³⁰ Van Chasjmona trokken zij verder, en legerden zich te Moserot.

³¹ Van Moserot trokken zij verder, en legerden zich te Bene-Jaäkan.

³² Van Bene-Jaäkan trokken zij verder, en legerden zich te Chor-Haggidgad.

³³ Van Chor-Haggidgad trokken zij verder, en legerden zich te Jotbáta.

³⁴ Van Jotbáta trokken zij verder, en legerden zich te Abrona.

³⁵ Van Abrona trokken zij verder, en legerden zich te Es-jon-Géber.

³⁶ Van Es-jon-Géber trokken zij verder, en legerden zich in de woestijn Sin, dat is Kadesj.

³⁷ Van Kadesj trokken zij verder, en legerden zich bij de berg Hor aan de grens van het land Edom.

³⁸ De priester Aäron besteeg op bevel van Jahweh de berg Hor, en stierf daar in het veertigste

jaar na de uittocht van de Israëlieten uit Egypte, op de eerste van de vijfde maand.

³⁹ Aäron was honderd drie en twintig jaar oud, toen hij op de berg Hor stierf.

⁴⁰ Daar de kanaänietische koning van Arad, die in de Négeb van het land Kanaän woonde, vernomen had, dat de Israëlieten in aantocht waren,

⁴¹ trokken zij van de berg Hor verder, en legerden zich te Salmona.

⁴² Van Salmona trokken zij verder, en legerden zich te Poenon.

⁴³ Van Poenon trokken zij verder, en legerden zich te Obot.

⁴⁴ Van Obot trokken zij verder, en legerden zich te Ijje-Haäbarim, in het gebied van Moab.

⁴⁵ Van Ijje-Haäbarim trokken zij verder, en legerden zich te Dibon-Gad.

⁴⁶ Van Dibon-Gad trokken zij verder, en legerden zich te Almon-Diblatáim.

⁴⁷ Van Almon-Diblatáim trokken zij verder, en legerden zich bij het gebergte Abarim tegenover Nebo.

⁴⁸ Van het gebergte Abarim trokken zij verder, en legerden zich in de velden van Moab aan de Jordaan bij Jericho.

⁴⁹ Hun legerplaatsen bij de Jordaan strekten zich uit van Bet-Hajjesjimot af tot aan Abel-Hassjittim in de velden van Moab.

⁵⁰ In de velden van Moab aan de Jordaan bij Jericho sprak Jahweh tot Moses:

⁵¹ Beveel de Israëlieten, en zeg hun: Wanneer gij de Jordaan zijt overgetrokken naar het land Kanaän,

⁵² dan moet gij al de bewoners van het land verjagen, en al hun gehouwen beelden stukslaan, al hun gegoten beelden vernielen en al hun hoogten verwoesten.

⁵³ Dan zult gij het land in bezit nemen en er u vestigen; want aan u heb Ik het land in eigendom gegeven.

⁵⁴ Gij moet het land door loting onder uw geslachten verdelen; aan een talrijk geslacht moet gij een groot stuk geven, aan een minder talrijk een klein. Ge moet het dus onder de voorvaderlijke stammen zo verdelen, dat iedereen krijgt, wat hem door het lot wordt toegewezen.

⁵⁵ Maar wanneer gij de bewoners van het land niet verjaagt, dan zullen zij, die gij ervan overlaat, als doornen in uw ogen zijn en als prikkels in uw zijden; zij zullen u in uw eigen land verdrukken.

⁵⁶ En zoals Ik besloten had, hen te behandelen, zo zal Ik het u doen.

34

¹ Jahweh sprak tot Moses:

² Beveel de Israëlieten, en zeg hun: Wanneer ge in het land Kanaän komt, dan zullen dit de grenzen zijn van het land Kanaän, dat uw erfdeel is.

³ De zuidgrens zal lopen van de woestijn Sin langs Edom, en in het oosten beginnen bij het einde van de Zoutzee.

⁴ Dan zal de grens zich ten zuiden bij de pas van Akrabbim ombuigen, doorlopen tot Sin, en Kadesj-Barnéa zal haar meest zuidelijke punt vormen. Vandaar zal zij zich uitstrekken tot Chasar-Addar en doorlopen tot Asmon.

⁵ Van Asmon zal de grens ombuigen naar de beek van Egypte, en haar eindpunt zal de zee zijn.

⁶ Wat nu de westgrens betreft, zo dient de Grote Zee tegelijk als grens; die vormt uw westgrens.

⁷ Dit zal voor u de noordelijke grens zijn: Van de Grote Zee af moet ge de grenslijn trekken naar de berg Hor,

⁸ en van de berg Hor ze doortrekken tot bij Chamat, met Sedad als haar uiterste punt.

⁹ Vandaar zal de grens doorlopen naar Zifron met Chasar-Enan als eindpunt. Dit zal uw noordgrens zijn.

¹⁰ Uw oostgrens zult ge trekken van Chasar-Enan naar Sjefam.

¹¹ Van Sjefam zal de grens afdalen naar Ribla, ten oosten van Ain, en verder uitlopen op de bergrug ten oosten van het meer van Gennezaret.

¹² Dan daalt de grens af naar de Jordaan, en loopt uit op de Zoutzee. Dit zal uw land zijn met zijn grenzen rondom.

¹³ Moses beval de Israëlieten, en zeide: Dit is het land, dat gij door loting moet verdelen, daar Jahweh bevolen heeft, het aan de negen en halve stam te geven.

¹⁴ Want de families van de stam der Rubenieten en Gadieten en die van de halve stam van Manasse hebben hun erfdeel al ontvangen.

¹⁵ De twee en een halve stam hebben hun aandeel ontvangen aan de overzijde van de Jordaan bij Jericho, dus aan de oostkant.

¹⁶ En Jahweh sprak tot Moses:

¹⁷ De volgende mannen moeten het land onder u verdelen: De priester Elazar en Josuë, de zoon

van Noen;

¹⁸ verder moet gij uit iedere stam één stamhoofd nemen, om het land te verdelen.

¹⁹ Dit zijn de namen van die mannen: Van de stam Juda Kaleb, de zoon van Jefoenne;

²⁰ van de stam der Simeonieten Sjemoeël, de zoon van Ammihoed;

²¹ van de stam Benjamin Elidad, de zoon van Kislon;

²² van de stam der Daniëten het stamhoofd Boekki, de zoon van Jogli;

²³ van de zonen van Josef, van de stam der Manassieten het stamhoofd Channiël, de zoon van Efod,

²⁴ en van de stam der Efraïmieten het stamhoofd Kemoëel, de zoon van Sjiftan;

²⁵ van de stam der Zabulonieten het stamhoofd Elisafan, de zoon van Parnak;

²⁶ van de stam der Issakarieten het stamhoofd Paltiël, de zoon van Azzan;

²⁷ van de stam der Aserieten het stamhoofd Achihoed, de zoon van Sjelomi;

²⁸ van de stam der Neftalieten het stamhoofd Pedaël, de zoon van Ammihoed.

²⁹ Aan hen gaf Jahweh bevel het land Kanaän onder de kinderen Israëls te verdelen.

35

¹ Nog sprak Jahweh tot Moses in de velden van Moab aan de Jordaan bij Jericho:

² Beveel de Israëlieten, dat zij van hun erfbezit steden aan de Leviëten geven, om daar te wonen, en dat zij ook de weidegronden rond die steden aan de Leviëten afstaan.

³ Die steden zullen hun tot woonplaats dienen en de weidegronden zullen voor hun kudde, hun lastdieren en al hun vee zijn bestemd.

⁴ De weidegronden van de steden, die gij aan de Levieten zult geven, moeten aan alle kanten van de stadsmuur af tot de buitenste rand duizend el breed zijn.

⁵ Gij moet buiten de stad de oostgrens op twee duizend ellen uitmeten, de zuidgrens op twee duizend ellen, de westgrens op twee duizend ellen en de noordgrens op twee duizend ellen met de stad als middelpunt; dit zullen hun weidegronden zijn, die bij de steden horen.

⁶ De steden, die gij aan de Levieten moet afstaan, zullen vooreerst de zes vrijsteden zijn, die gij als vluchtplaats moet aanwijzen voor hem, die iemand heeft gedood; en daarenboven moet ge hun nog twee en veertig andere steden afstaan.

⁷ In het geheel moet ge dus acht en veertig steden met hun weidegronden aan de Levieten afstaan.

⁸ Deze steden, die ge van het bezit der Israëlieten zult afnemen, moeten in een grote stam talrijker en in een kleine stam minder talrijk zijn; ieder moet naar verhouding van zijn bezit, dat hij kreeg, enige steden aan de Levieten afstaan.

⁹ Jahweh sprak tot Moses:

¹⁰ Beveel de Israëlieten, en zeg hun: Wanneer gij over de Jordaan het land Kanaän zijt binnentrokken,

¹¹ dan moet gij enige steden aanwijzen, die u als vrijsteden zullen dienen, waarheen iemand vluchten kan, die een ander zonder opzet heeft

gedood.

¹² Naar die steden zult ge de wijk kunnen nemen voor den bloedwreker, zodat hij, die een ander gedood heeft, niet zal sterven, eer hij voor de gemeenschap terecht heeft gestaan.

¹³ Gij moet zes van zulke steden, die tot vrijsteden voor u zijn bestemd, aanwijzen:

¹⁴ drie steden in het Overjordaanse, en drie steden in het land Kanaän: dat zullen de vrijsteden zijn.

¹⁵ Zowel voor de Israëlieten als voor den vreemdeling en den inboorling in uw midden, zullen die zes steden als wijkplaats dienen, zodat ieder, die zonder opzet een mens heeft gedood, daarheen kan vluchten.

¹⁶ Wanneer iemand een ander met een ijzeren voorwerp zo slaat, dat hij sterft, dan is hij een moordenaar; de moordenaar moet ter dood worden gebracht.

¹⁷ Heeft hij een steen in zijn hand, waarmee men iemand dodelijk kan treffen, en slaat hij hem zo dat hij sterft, dan is hij een moordenaar; de moordenaar moet ter dood worden gebracht.

¹⁸ Of heeft hij een houten voorwerp in zijn hand, waarmee men iemand dodelijk kan treffen, en slaat hij hem zo, dat hij sterft, dan is hij een moordenaar; de moordenaar moet ter dood worden gebracht.

¹⁹ Dan mag de bloedwreker den moordenaar doden, waar hij hem aantreft.

²⁰ Wanneer iemand een ander uit haat een stoot toebrengh, of uit moordzucht naar hem gooit, zodat hij sterft,

²¹ of uit vijandschap hem zo met de vuist slaat, dat hij sterft, dan is hij ook een moordenaar, en moet ter dood worden gebracht; de bloedwreker mag den moordenaar doden, waar hij hem aantreft.

²² Maar wanneer hij hem zonder voorbedachte rade en zonder vijandschap een stoot toebrengt, of zonder opzet om te doden een of ander ding naar hem gooit,

²³ of uit onoplettendheid een steen, waarmee men iemand dodelijk kan treffen, op hem laat vallen, zodat hij sterft; dus zonder hem vijandig gezind te zijn en zonder hem kwaad te willen,

²⁴ dan zal de gemeenschap tussen hem, die de dood heeft toegebracht en den bloedwreker recht spreken naar de volgende bepalingen.

²⁵ De gemeenschap moet hem, die de dood heeft veroorzaakt, tegen den bloedwreker beschermen, en hem doen terugkeren naar de vrijstad, waarheen hij gevlucht was, en waar hij moet blijven wonen tot aan de dood van den hogepriester, dien men met de heilige olie heeft gezalfd.

²⁶ Zo hij buiten de grens van de vrijstad komt, waarheen hij gevlucht is,

²⁷ en de bloedwreker vindt hem buiten de grens van zijn vrijstad en doodt hem, dan treft den bloedwreker geen bloedschuld;

²⁸ want de ander had tot aan de dood van den hogepriester in zijn vrijstad moeten blijven. Eerst na de dood van den hogepriester kan hij, die gedood heeft, naar zijn grondbezit terugkeren.

²⁹ Deze rechtsbepalingen zullen voor u blijven gelden van geslacht tot geslacht, overal waar gij

woont.

³⁰ Wanneer iemand een mens heeft vermoord, dan zal men den moordenaar op het woord van getuigen ter dood brengen; maar één getuige zal niet voldoende zijn, om een mens te doen sterven.

³¹ Gij moogt voor het leven van een moordenaar, die des doods schuldig is, geen losgeld aannemen; want hij moet ter dood worden gebracht.

³² Evenmin moogt gij voor iemand, die naar een vrijstad gevlucht is, losgeld aannemen, om vóór de dood van den hogepriester terug te keren en zijn land te bewonen.

³³ Neen, gij moogt het land, waar gij woont, niet ontwijden! Want bloed ontwijdt het land; en voor het land, waarop bloed is vergoten, kan geen verzoening worden verkregen, dan door het bloed van hem, die het vergoten heeft.

³⁴ Bezoedelt dus het land niet, waar gij woont, en waarin ook Ik woon; want Ik, Jahweh, woon te midden van Israëls kinderen.

36

¹ Eens traden de familiehoofden van het geslacht der zonen van Gilad, den zoon van Makir, den zoon van Manasse, uit de geslachten van de zonen van Josef, voor Moses en de aanvoerders, de stamhoofden der Israëlieten,

² en zeiden: Jahweh heeft mijn heer bevolen, het land volgens het lot onder de Israëlieten tot erfdeel te geven, en mijn heer heeft uit naam van Jahweh gelast, het erfdeel van Selofchad, onzen broeder, aan zijn dochters te schenken.

³ Maar wanneer zij nu eens met iemand van de andere stammen der Israëlieten huwen, dan zou haar erfdeel aan dat onzer vaderen worden onttrokken, bij het erfdeel van de stam worden gevoegd, waartoe zij zullen behoren, en dus ons erfbezit, door het lot ons toegewezen, worden ontvreemd.

⁴ En breekt voor de Israëlieten het jubeljaar aan, dan zal haar erfdeel voorgoed bij de bezitting van de stam worden gevoegd, waartoe zij behoren, en zal haar erfdeel van dat onzer vaderen worden ontvreemd.

⁵ Toen gaf Moses in opdracht van Jahweh aan de Israëlieten het volgende bevel: De stam van de zonen van Josef heeft gelijk.

⁶ Daarom beveelt Jahweh met betrekking tot de dochters van Selofchad als volgt: Zij kunnen trouwen met wie ze willen, mits in een familie van de stam van haar vader.

⁷ Want een erfdeel mag bij de Israëlieten niet van de ene stam op de andere overgaan, maar iedere Israëliet moet aan het erfdeel van de stam van zijn vaderen vasthouden.

⁸ Daarom moet ieder meisje, dat onder de stammen der Israëlieten een erfdeel ontvangt, in de familie van de stam van haar vader huwen, zodat alle Israëlieten hun vaderlijk erfdeel behouden.

⁹ Een erfdeel mag dus niet van de ene stam op de andere overgaan, maar alle stammen der Israëlieten moeten aan hun eigen erfdeel vasthouden.

¹⁰ De dochters van Selofchad deden, wat Jahweh Moses bevolen had.

¹¹ Machla, Tirsa, Chogla, Milka en Noa, de

dochters van Selofchad, huwden met de zonen van haar ooms.

¹² Zij huwden dus in de families van de zonen van Manasse, den zoon van Josef, zodat haar erfdeel aan de stam bleef, waartoe de familie van haar vader behoorde.

¹³ Dit zijn de bevelen en voorschriften, die Jahweh door Moses aan de Israëlieten in de velden van Moab aan de Jordaan bij Jericho gaf.

**De Heilige Schrift, Petrus Canisiusvertaling,
1939**
**The Holy Bible in Dutch, Petrus Canisius translation,
1939**

Public Domain

Language: Nederlandse taal (Dutch)

Eerste uitgave: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

De Petrus Canisiusvertaling is een Nederlandse rooms-katholieke bijbelvertaling, waarvan de eerste complete uitgave verscheen in 1939. De volledige naam luidt: "De Heilige Schrift, vertaling uit de grondtekst met aantekeningen, in opdracht van de Apologetische Vereniging 'Petrus Canisius' ondernomen met goedkeuring van de hoogwaardige bisschoppen van Nederland". De Petrus Canisiusvertaling is de eerste Nederlandse katholieke vertaling die gebaseerd is op de grondteksten in hun oorspronkelijke taal. Andere vertalingen gingen uit van de Vulgaat. Het taalgebruik van de uitgave is naar hedendaagse normen licht archaisch te noemen, maar nog steeds vlot verstaanbaar.

Verantwoording in verband met de auteursrechten

In verband met de auteursrechten is contact opgenomen met de oorspronkelijke uitgever (1), de Katholieke Vereniging voor Oecume (2) en de Katholieke Bijbelstichting (3) en werden geen bezwaren gevonden tegen deze publicatie. Rekening houdend met de wettelijke termijnen, kan deze uitgave beschouwd worden als vrij van auteursrechten.

First publication: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

The translation "Petrus Canisius" is a dutch roman catholic bible translation, that was first published in 1939. Its full title is "The Holy Scripture, translation of the original texts with annotations, commissioned by the Apologetical Society 'Petrus Canisius' and executed with the approval of the most reverend bishops of the Netherlands". The translation "Petrus Canisius" is the first dutch catholic translation that was based on the scripture texts in their original language. Other translations were based on the Vulgate. The language of this edition is to current standards moderately archaic, but still easily understood.

Accountability in relation to copyright

Concerning the copyright contacts have been made with the original publisher (1), the Katholieke Vereniging voor Oecumene (Catholic Society for Ecumenism) (2) and the Katholieke Bijbelstichting (Catholic Bible Foundation) (3) and no objections have been found against this publication.

Taking into account the legal terms, this edition can be considered to be in the public domain.

UITGEVERIJ UNIEBOEK| HET SPECTRUM BV, HOUTEN, THE NETHERLANDS
KATHOLIEKE VERENIGING VOOR OECUMENE, 'S HERTOGENBOSCH, THE NETHERLANDS

KBS, HOEVEN, THE NETHERLANDS

2024-08-06

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files dated 15 May 2025

f9be311a-50d9-5c7b-9cd7-a28d96daae73